PULS Karolina Ślusarska

STANDARD OCHRONY MAŁOLETNICH

Obowiązuje od *18.08.2024*

STANDARD OCHRONY MAŁOLETNICH

PULS KAROLINA ŚLUSARSKA

WSTĘP **5**

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH **5**

1. Cele Polityki Bezpieczeństwa Dzieci 5

2. Zakres Polityki 5

3. Zasady Polityki Bezpieczeństwa Dzieci 6

PROCES ZAPEWNIANIA BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W SPORCIE TANECZNYM **7**

1. Wprowadzenie Polityki Bezpieczeństwa Dzieci przez Puls Karolina Ślusarska 7

2. Opracowanie procedur i wytycznych wdrożenia Polityki Bezpieczeństwa Dzieci 8

3. Komunikacja i edukacja 8

4. Monitoring i ocena procesu, procedur i wytycznych 8

POLITYKA OCHRONNA **8**

PRZEPISY PRAWNE DOTYCZĄCE OCHRONY DZIECI **9**

I. Prawo Międzynarodowe 9

II. Prawo Unii Europejskiej 9

III. Prawo Krajowe 9

DOBRO I INTERES DZIECKA **9**

STRUKTURA ZWIĄZKOWA **10**

STRUKTURA POZAZWIĄZKOWA **10**

1. Koordynatorzy Ds. Standardów Ochrony Małoletnich 10

OCENA RYZYKA **11**

1. Ocena Ryzyka w Kontekście Ochrony Dzieci w zajęciach sportowych 11

2. Przykłady niewłaściwych praktyk w zajęciach sportowych 11

3. Czynniki ryzyka nadużyć w zajęciach sportowych 11

4. Czynniki chroniące przed nadużyciami 11

ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS AKTYWNOŚCI SPORTOWYCH LUB OBOZÓW TANECZNYCH, W TYM Z ZAPEWNIENIEM NOCLEGU **12**

1. Ocena Ryzyka w Kontekście Planowanych Aktywności Sportowych z Noclegiem 12

2. Kluczowe Aspekty Oceny Ryzyka 12
1. Regularność Oceny Ryzyka 12
2. Identyfikacja Potencjalnych Zagrożeń 12
3. Kategorie Ryzyka 12
4. Planowane Działania 12
5. Rozważanie Rezygnacji 12
6. Refleksje i Wnioski 13
3. Nadzór podczas wyjazdów 13
Zasady Liczby Opiekunów podczas Wycieczek i Obozów Tanecznych z Noclegiem 13
1. Ogólne Limity 13
2. Dla Dzieci do 10 Roku Życia lub Grup Mieszanych 13
3. Kryteria Wpływające na Liczbę Opiekunów 13
4. Odpowiedzialność opiekunów i rola rodziców 14
5. Prawne aspekty planowania i organizowania wyjazdów 14
6. Korzystanie z szatni i łazienek 15
ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS INNYCH AKTYWNOŚCI 15
Bezpieczeństwo dziecka w Internecie 15
ZASADY OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH 16
1. Zgody rodziców/opiekunów prawnych na przetwarzanie danych osobowych dzieci/podopiecznych 16
2. Upoważnienie do przetwarzania danych osobowych 16
3. Klauzula informacyjna dotyczącą przetwarzania danych osobowych 17
4. Zgody rodziców/opiekunów prawnych na decyzje związane ze zdrowiem dziecka będącego pod opieką innych osób 17
1. Decyzje związane z hospitalizacją i zabiegami operacyjnymi w przypadku problemów zdrowotnych dziecka 17
2. Pobranie krwi dziecka 18
3. Badania dotyczące zdolności do uprawiania sportu tanecznego 18
4. Sprawowanie opieki medycznej i fizjoterapeutycznej w ramach uczestnictwa w procesie treningowym 18
5. Przetwarzanie danych osobowych zawierających dane o stanie zdrowia dziecka 18
6. Podpis dziecka (w przypadku dziecka, które ukończyło 16 rok życia) 18
7. Formularze zgód 18
KODEKSY POSTĘPOWANIA 18
1. Kodeks Postępowania dla Trenerów, Instruktorów, Opiekunów, Wolontariuszy i Innych Osób Pracujących z Dziećmi 18
2. Kodeks Postępowania dla Rodziców/Opiekunów Prawnych 19

3. Kodeks Postępowania dla Opiekunów podczas Wyjazdów lub Obozów 19

4. Kodeks Postępowania dla Dzieci 19

BEZPIECZNA REKRUTACJA KADRY 19

1. Proces Bezpiecznej Rekrutacji do Pracy z Dziećmi 20

Etap Pierwszy – Ogłoszenie, Rozmowa Rekrutacyjna i Formularz Zgłoszeniowy Samooceny 20

Etap Drugi – Weryfikacja Kandydata Przed Przyjęciem 20

1. Zbieranie Danych Osobowych 21

2. Oświadczenie o Braku Przeszkód oraz Referencje 21

3. Weryfikacja Tożsamości 21

4. Weryfikacja Posiadanych Kwalifikacji 21

5. Weryfikacja Prawna 21

Etap trzeci – weryfikacja kandydata po przyjęciu 22

1. Oświadczenie Osoby Pracującej z Dziećmi 22

2. Szkolenie Dzieci 22

3. Dobre Praktyki - Cechy Dobrego Trenera, Instruktora, Opiekuna, Wolontariusza

Pod Kątem Bezpieczeństwa Dzieci 22

4. Świadomość Potrzeb Dzieci 23

5. Dostosowanie do Wieku i Możliwości Dzieci 23

6. Budowanie Poczucia Własnej Wartości Dzieci 23

7. Cierpliwość i Pogodne Usposobienie 23

8. Brak Tolerancji wobec Dyskryminacji 23

PROCEDURY I ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA NADUŻYĆ 23

1. Formy Nadużyć 23

2. Rodzaje nadużyć 24

Przemoc fizyczna 24

Wykorzystywanie seksualne 24

Przemoc emocjonalna, psychiczna lub werbalna 24

Zaniedbanie 25

Prześladowanie 25

Nadużycia w sporcie tanecznym 25

Kontuzje 26

Presja na osiągnięcie zwycięstwa 26

Kontakty fizyczne 26
Szkolenia/turnieje wyjazdowe, obozy taneczne lub inne aktywności
z dala od domu z zapewnieniem noclegu 26
Bliskie relacje 26
Dynamika wewnątrz klubu 27
3. Rozpoznawanie nadużyć 27
Początkowe rozważanie możliwości 29
Zwracanie uwagi na oznaki nadużycia 29
ZASADY OGÓLNE WSPÓŁPRACY Z WŁAŚCIWYMI ORGANAMI I INSTYTUCJAMI 31
Rola policji w sytuacji nadużyć wobec dziecka 32
Rola prokuratury w sytuacji nadużyć wobec dziecka 32
Placówki oświatowe w sytuacji nadużyć wobec dziecka 32
Pomoc społeczna w sytuacji nadużyć wobec dziecka 33
ZGŁASZANIE NARUSZEŃ I DZIAŁANIA NASTĘPCZE 33
Prawny obowiązek powiadomienia o przemocy stosowanej wobec dziecka 33
Osoby i organizacje kontaktowe 34
Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka
(środowisko wewnętrzne) 34
Krzywdzenie ze strony pracownika/współpracownika 35
Krzywdzenie rówieśnicze 36
Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka
(środowisko zewnętrzne) 37
Krzywdzenie ze strony rodziców/opiekunów bądź przez inne osoby trzecie 37
PODNOSZENIE ŚWIADOMOŚCI 38
Szkolenia, kursy i warsztaty z zakresu bezpieczeństwa i ochrony dzieci 38
MONITORING I OCENA PROCESU, PROCEDUR I WYTYCZNYCH 39
ZAŁĄCZNIK NR 1. DEFINICJE 41
ZAŁĄCZNIK NR 2. WZORY WNIOSKÓW 45

WSTĘP

Standardy ochrony małoletnich stanowią zbiór zasad, które wspierają tworzenie bezpiecznego i przyjaznego środowiska w Puls Karolina Ślusarska.

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

1. Cele Standardów Ochrony Małoletnich

Puls Karolina Ślusarska dąży do stworzenia bezpiecznego i pełnego szacunku środowiska w sporcie tanecznym dla wszystkich dzieci, niezależnie od wieku, płci, orientacji, pochodzenia etnicznego i społecznego, religii, poziomu zdolności i zaangażowania. Przyznajemy dzieciom prawo do bycia wolnymi od wszelkich form nadużyć, takich jak: fizyczne, emocjonalne, seksualne, czy zaniedbania. Ponadto, zobowiązujemy się do troski o ich ochronę.

Niniejsza Polityka stanowi ramy gwarantujące ochronę dzieci podczas kształcenia w dziedzinie zajęć tanecznych i sportowych. Polityka Bezpieczeństwa Dzieci (PBD) będzie opierana na wewnętrznie opracowywanych kodeksach postępowania, wytycznych i procedurach. Dokumenty te mają zastosowanie do wszystkich osób poniżej 18 roku życia, bez jakiejkolwiek dyskryminacji.

Jesteśmy świadomi, że niektóre dzieci mogą być szczególnie narażone na nadużycia. Zobowiązujemy się do dbania o ich integrację, bezpieczeństwo i dobre samopoczucie.

Puls Karolina Ślusarska kładzie nacisk na wdrożenie środków zapobiegawczych w celu minimalizacji ryzyka oraz podejmuje odpowiedzialne działania, aby skutecznie rozwiązywać wszelkie ewentualne incydenty.

2. Zakres Polityki

Ochrona dzieci to kompleksowe pojęcie, obejmujące zarówno działania zapobiegawcze, mające na celu zminimalizowanie ryzyka krzywdy, jak i środki mające zagwarantować skuteczną reakcję upoważnionego i odpowiednio przygotowanego podmiotu w przypadku pojawienia się obaw lub naruszeń. Kładziemy szczególny nacisk na konieczność uwzględniania najlepszego interesu dziecka we wszystkich działaniach związanych z tańcem, takich jak podejmowane na poziomie strukturalnym decyzje czy postępowania, realizowane szkolenia, usługi i programy. Stawiamy także na zgodność z międzynarodowymi standardami oraz krajowym ustawodawstwem, zwłaszcza w przypadkach, gdzie nadużycia mogą mieć charakter przestępstwa.

Niniejsza Polityka kierowana jest do różnych grup osób, zwracając uwagę na różnorodność relacji i rozwój tańca i innych zajęć sportowych. Należą do nich m.in. trenerzy/instruktorzy, osoby wchodzące w skład sztabu szkoleniowego, pracownicy, wolontariusze, rodzice/opiekunowie, podmioty współpracujące, organizatorzy obozów tanecznych i półkolonii, personel pomocniczy, a także inne osoby związane z Pus Karolina Ślusarska. Każda osoba zaangażowana w zajęcia taneczne i sportowe ponosi odpowiedzialność za zapewnienie, że zajęcia są bezpiecznd i dostarczają radości dzieciom.

3. Zasady Polityki Standardów Ochrony Małoletnich

1. Priorytetem naszych działań jest dobro dzieci. Gwarantowanie ochrony dzieciom wiąże się z maksymalizacją ich radości i satysfakcji z treningów, turniejów, oraz z ich rozwoju, osiągnięć i wyników. Wszelkie działania związane z dziećmi w zajęciach tanecznych i zajęciach sportowych muszą w pierwszej kolejności uwzględniać ich dobro osobiste.

2. Prawa dzieci będą szanowane i promowane w zajęciach tanecznych i sportowych. Definiujemy dziecko, jako każdą osobę poniżej 18 roku życia, która ma prawo do uprawiania sportu w bezpiecznym, zintegrowanym środowisku, wolnym od wszelkich form nadużycia, molestowania i wykorzystywania. Wszelkie formy nadużycia naruszają ich prawa i nie będą tolerowane.

3. Zasady i praktyki będą stosowane równo wobec wszystkich dzieci. Narzędzia zawarte w tej polityce mają zastosowanie do wszystkich dzieci bez żadnej dyskryminacji ze względu na rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, narodowe lub społeczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy, majątek, urodzenie, orientację seksualną lub z jakiegokolwiek innego powodu.

4. Ochrona dzieci to obowiązek każdego. Bez względu na pochodzenie, czy rolę w zajęciach tanecznych i sportowych, każdy mający dzieci pod swoją opieką ma obowiązek dbać o ich ochronę. Dzieci także odgrywają istotną rolę w tym procesie, wspierając ochronę siebie i innych dzieci, ale ostateczna odpowiedzialność spoczywa na dorosłych.

5. Klarowanie ról i obowiązków w ramach Polityki Bezpieczeństwa Dzieci. Wszelkie problemy będą zgłaszane i niezwłocznie rozpatrywane zgodnie z określonymi procedurami, ustawodawstwem krajowym, z najwyższym priorytetem dla dobra dziecka. Dzieci mają prawo do uczestnictwa i bycia wysłuchanymi, włącznie z udziałem w kształtowaniu zasad.

6. Przejrzystość i otwartość są kluczowe w bezpieczeństwie i ochronie dzieci. Nadużycia i krzywdy mogą rozwijać się, gdy pracownicy, wolontariusze, partnerzy, dzieci, rodzice i członkowie społeczności nie czują się komfortowo zgłaszając swoje obawy. Zachowanie poufności w procesie rozpatrywania spraw powinno być traktowane priorytetowo.

7. Wszelkie obawy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci powinny być traktowane poważnie. W razie potrzeby należy podjąć odpowiednie kroki, włączając przekazanie sprawy do organów ścigania i podmiotów zajmujących się ochroną dzieci. Szybkie, skuteczne reakcje na nadużycia zapewnić powinny także dokumenty wewnętrzne, np. dotyczące polityki postępowania w razie wystąpienia incydentu.

8. Żadna organizacja nie jest w stanie chronić dzieci samodzielnie. Konieczna jest współpraca

i koordynacja działań wszystkich uprawnionych organów i podmiotów, w tym organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo ochroną dzieci. Duży nacisk kładzie się także na działania związków wojewódzkich, klubów i innych organizacji, które są w stanie ocenić zagrożenia na poziomie lokalnym.

PROCES ZAPEWNIANIA BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W ZAJĘCIACH TANECZNYCH I SPORTOWYCH

Dzieci uczestniczą w zajęciach tanecznych i sportowych w różnych rolach, takich jak zawodnik, uczestnik zajęć, kibic czy osoba zaangażowana w działania podczas turniejów lub innych sportowych wydarzeń, a także w innych obszarach. W związku z pełnieniem przez dzieci różnych funkcji w środowisku tanecznym, wielu dorosłych, takich jak trenerzy, instruktorzy, wychowawcy, pracownicy związków wojewódzkich czy wolontariusze, nawiązuje z nimi relacje. W celu przestrzegania ogólnych zasad wynikających zarówno z prawa międzynarodowego, krajowego, jak i związkowego, wprowadzono niniejszą Politykę Bezpieczeństwa Dzieci. Jej celem jest ochrona interesów dzieci oraz zapewnienie im bezpieczeństwa w kontekście zajęć tanecznych i sportowych.

1. Wprowadzenie Polityki Standardów Ochrony Małoletnich przez PULS Karolina Ślusarska

Wprowadzenie Polityki Bezpieczeństwa Dzieci przez Puls Karolina Ślusarska stanowi zobowiązanie do wsparcia wszystkich podmiotów zaangażowanych w zajęcia taneczne i sportowe w stosowaniu procedur i działań mających na celu ochronę dzieci. Planujemy realizować szereg inicjatyw, w tym:

1. Powołanie koordynatorów bezpieczeństwa dzieci w podmiotach tańca i sportu.

2. Utworzenie komisji ds. bezpieczeństwa dzieci.

3. Przeprowadzenie działań edukacyjnych i społecznych w celu podniesienia świadomości o bezpieczeństwie dzieci wśród rodziców, dzieci, trenerów, instruktorów, pracowników, sędziów i innych zaangażowanych w sport podmiotów.

4. Nawiązanie współpracy z organizacjami i instytucjami zajmującymi się ochroną dzieci, które mogą wspomagać wprowadzenie polityki i jej wdrożenie w podmiotach zajęć tanecznych i sportowych.

5. Podejmowanie odpowiednich działań w przypadku zarzutów o działania zabronione poprzez kierowanie spraw do odpowiednich organów państwowych.

6. Opracowanie planu wdrożenia Polityki w celu promowania i wprowadzania środków ochronnych dla dzieci w całej organizacji i podmiotach tańca i sportu.

7. Stworzenie narzędzi i procedur umożliwiających anonimowe zgłaszanie naruszeń.

8. Zapobieganie zatrudnianiu nieodpowiednich osób w tańcu i sporcie poprzez bezpieczną rekrutację i restrykcyjne procedury weryfikacyjne kandydatów.

9. Zapewnienie zrozumienia roli i obowiązków wszystkich funkcjonujących w sporcie tanecznym w odniesieniu do ochrony dzieci poprzez szkolenia przy wejściu do organizacji oraz regularne aktualizacje Polityki.

10. Przestrzeganie przez wszystkich członków personelu, wolontariuszy i osób zaangażowanych

w szkolenie dzieci kodeksów postępowania.

11. Informowanie dzieci o ich prawach i danych kontaktowych, gdzie mogą szukać pomocy.

2. Opracowanie procedur i wytycznych wdrożenia Standardów Ochrony Małoletnich

Opracowanie procedur i wytycznych wdrożenia Polityki Bezpieczeństwa Dzieci obejmuje stworzenie jasnych i klarownych zasad określonych m.in. w wytycznych i kodeksach postępowania. Działając we współpracy z podmiotami zaangażowanymi w taniec i sport dzieci, sukcesywnie wprowadzimy rozwiązania i narzędzia mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa dzieci.

3. Komunikacja i edukacja

Komunikacja i edukacja są kluczowe dla skuteczności Polityki. Puls Karolina Ślusarska planuje przeprowadzić działania edukacyjno-szkoleniowe dla wszystkich zaangażowanych w zajęcia taneczne i sportowe, w tym trenerów, personelu, rodziców, dzieci oraz inne podmioty mające do czynienia z nieletnimi, aby zapewnić zrozumienie i przestrzeganie zasad bezpieczeństwa.

POLITYKA OCHRONNA

Dokument ten dotyka wielu aspektów. Niemożliwe jest uwzględnienie wszystkich możliwych sytuacji, które mogą wymagać szczególnej uwagi ze strony trenerów, instruktorów i opiekunów w kontekście bezpieczeństwa dziecka. Dlatego też, przy podejmowaniu decyzji w sytuacjach nieopisanych w tym dokumencie, dobro dziecka powinno być kluczowym kryterium oceny.

Zasada dobra dziecka nakłada obowiązek podejmowania decyzji i działań z szerokim uwzględnieniem interesu dziecka, stawiając go ponad interesy innych podmiotów, zarówno fizycznych, jak i prawnych.

Ochrona praw dzieci stanowi istotny element nie tylko na poziomie krajowym, ale również w kontekście międzynarodowym, w tym unijnym.

Zasady w regulacjach prawnych obejmują wolność osobistą dzieci oraz ich prawa do dóbr osobistych. Wewnętrzne przepisy Puls Karolina Ślusarska szczególnie podkreślają zasadę szczególnej ochrony dzieci, kładąc nacisk na integralność fizyczną i psychiczną zawodników.

W kontekście wszelkich działań z udziałem dzieci szczególnie istotne są środki ochronne przed dyskryminacją, realizacja prawa do rozwoju oraz kierowanie się interesem dziecka w podejmowanych działaniach. Niniejsza polityka ma na celu zagwarantowanie, że wszelkie decyzje i praktyki są zgodne z zasadami międzynarodowymi oraz wewnętrznymi regulacjami, mając zawsze na względzie dobro

i bezpieczeństwo dzieci.

PRZEPISY PRAWNE DOTYCZĄCE OCHRONY DZIECI

Przepisy prawne dotyczące ochrony dzieci można podzielić na trzy główne kategorie:

I. Prawo Międzynarodowe

- Konwencja o Prawach Dziecka ONZ z 20 listopada 1989 r.
- Europejska Karta Społeczna z 18 października 1961 r.
- Konwencja Rady Europy z 25 października 2007 r.

II. Prawo Unii Europejskiej

- Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej
- Biała Księga na temat sportu z 11 lipca 2007 r.
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (RODO) z 27 kwietnia 2016 r.

III. Prawo Krajowe

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i polskie ustawodawstwo, w tym ratyfikowane umowy międzynarodowe
- Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka z 6 stycznia 2000 r.
- Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z 9 czerwca 2011 r. oraz ustawa o systemie oświaty z 7 września 1991 r.
- Ustawa o sporcie z 25 czerwca 2010 r.
- Kodeks Karny oraz ustawa o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym z 13 maja 2016 r.
- Ustawa o sporcie z 25 czerwca 2010 r.
- Inne ustawy, takie jak ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi z 26 października 1982 r. oraz ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 r.

DOBRO I INTERES DZIECKA

Ochrona dzieci oraz konieczność zabezpieczenia ich interesów wynikają z unikalnego charakteru praw dziecka, których pełna realizacja zależy głównie od postępowania dorosłych. Dzieci stanowią szczególnie wrażliwą grupę społeczną, a ich dobro nadrzędne jest pod względem wartości, obejmując opiekę, troskę oraz ochronę.

Pojęcie interesu dziecka odnosi się do zespołu wartości niezbędnych do kompleksowego rozwoju fizycznego, emocjonalnego, intelektualnego i moralnego, przygotowując je właściwie do życia w społeczeństwie. Istotnym elementem jest również zapewnienie dzieciom niezbywalnych praw, takich jak prawo do szacunku i ochrony godności osobistej.

Ochrona dzieci w kontekście tańca i sportu staje się warunkiem niezbędnym, aby dzieci mogły czerpać radość z tej formy aktywności, jednocześnie rozwijając się jako sportowcy. Ten aspekt ma istotne znaczenie jako działanie profilaktyczne, wspierając promocję zdrowego stylu życia, obejmującego zarówno aspekty fizyczne, jak i psychiczne.

Kształtowanie aktywnego trybu życia u dzieci, jednocześnie zapewniając bezpieczeństwo i ochronę ich praw, przynosi korzyści zarówno w kontekście osiągnięć sportowych, jak i aspektów społecznych.

STRUKTURA ZWIĄZKOWA

Puls Karolina Ślusarska zobowiązuje się do aktywnego podejścia w celu przestrzegania i promowania międzynarodowo uznanych praw człowieka, szczególnie zakazu dyskryminacji z jakichkolwiek powodów, a także do troski o ochronę dzieci oraz dbałości o ich zdrowie. W charakterze zajęć tanecznych i sportowych oraz współzawodnictwa sportowego dla dzieci, Puls Karolina Ślusarska szanuje przepisy ustawy z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

STRUKTURA POZAZWIĄZKOWA

1. **Koordynatorzy Ds. Ochrony Standardów Małoletnich**

Powołanie Koordynatorów ds. Ochrony Standardów Małoletnich ma na celu zapewnienie kontaktu, doradztwa, wsparcia i pomocy w procesie wdrażania Polityki Bezpieczeństwa Dzieci i powiązanych procedur, w tym skutecznego reagowania na incydenty.

Należy jednak podkreślić, że rola koordynatorów nie ogranicza się wyłącznie do wskazywania odpowiednich procedur w przypadku incydentów. Przez większość czasu polega na udzielaniu wsparcia i udostępnianiu informacji. Dane kontaktowe koordynatora powinny być powszechnie znane wśród pracowników, wolontariuszy, rodziców/opiekunów prawnym oraz dzieci.

Do zadań osób pełniących funkcje w zakresie ochrony dzieci powinno należeć zapewnienie pracownikom, wolontariuszom i innym osobom pracującym z dziećmi:

- wsparcia,

- szkoleń z zakresu bezpieczeństwa dzieci w sporcie,

- prowadzenia rejestru wszelkich incydentów związanych z dziećmi,

- udzielania doradztwa i reprezentowania podmiotu.

Osoby odpowiedzialne za ochronę dzieci powinny posiadać odpowiednie cechy, umiejętności, wiedzę i doświadczenie, aby skutecznie wypełniać swoje obowiązki.

OCENA RYZYKA

1. **Ocena Ryzyka w Kontekście Ochrony Dzieci w Sporcie Tanecznym**

Celem oceny ryzyka jest zapewnienie ochrony dzieci poprzez identyfikację wszelkich zagrożeń związanych z pracą lub kontaktem z dziećmi. Puls Karolina Ślusarska zaleca stosowanie szablonów analizy ryzyka, obejmujących zarówno ogólną ocenę, jak i ocenę ryzyka związanego z konkretnymi aktywnościami tanecznymi i sportowymi (np. turnieje, obozy). Analiza powinna stanowić uporządkowany proces, który umożliwia identyfikować, planować i zarządzać ryzykami w celu wyeliminowania ich.

Efektem oceny ryzyka powinno być ustalenie, czy ryzyko jest odpowiednio kontrolowane i czy można je uznać za akceptowalne. W przypadku wysokiego ryzyka, szacowanie ryzyka powinno skutkować wskazaniem środków zaradczych i profilaktycznych, określeniem ich sposobu stosowania oraz terminu.

2. **Przykłady niewłaściwych praktyk w zajęciach tanecznych i sportowych**

Przykłady niewłaściwych praktyk w sporcie tanecznym, które mogą zagrażać dobru i bezpieczeństwu dzieci, obejmują:

- Niedostateczną dbałość o unikanie urazów poprzez nadmierne lub nieodpowiednie treningi.

- Brak zgłaszania i niekaranie zachowań narażających dobro dzieci.

- Nieodpowiednie traktowanie niektórych dzieci lub wykazywanie nieadekwatnej przychylności.

- Używanie agresywnego języka i substancji zakazanych w obecności dzieci.

- Ignorowanie wytycznych dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa.

- Brak regularnych ocen ryzyka.

3. **Czynniki ryzyka nadużyć w zajęciach tanecznych i sportowych** Czynniki

ryzyka nadużyć w tańcu i sporcie obejmują:

- Miejsca/sytuacje ryzyka, takie jak szatnie, prysznice, jazda samochodem, nocowanie, wyjazdy, korespondencja elektroniczna.

- Tolerancję dla znęcania się, także wśród rówieśników.

- Wysoką tolerancję dla przemocy fizycznej i urazów.

- Nierówne relacje władzy, zwłaszcza między trenerami i instruktorami a sportowcami.

- Nieodpowiednie relacje dorosły-dziecko i nadużywanie pozycji zaufania.

- Dyskryminację i nierówność płci.

4. **Czynniki chroniące przed nadużyciami**

Czynniki chroniące przed nadużyciami obejmują:

- Kulturę szacunku i zerową tolerancję wobec nadużyć we wszystkich poziomach organizacji.

- Jasne zasady i procedury znane wszystkim, w tym dzieciom i ich rodzinom.

- Poważne traktowanie incydentów i podejmowanie odpowiednich działań.

- Edukację i wzrost świadomości w zakresie ochrony dzieci.

- Zatrudnianie troskliwych i zaangażowanych pracowników oraz wolontariuszy.

ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS AKTYWNOŚCI SPORTOWYCH LUB OBOZÓW TANECZNYCH, W TYM Z ZAPEWNIENIEM NOCLEGU

1. **Ocena Ryzyka w Kontekście Planowanych Aktywności Sportowych z Noclegiem**

Ocena ryzyka stanowi integralną część organizacji wszelkich aktywności sportowych, zwłaszcza tych związanych z noclegiem, takich jak treningi, turnieje czy obozy. Celem tego procesu jest wczesna identyfikacja potencjalnych zagrożeń, co umożliwia podjęcie działań mających na celu eliminację lub zredukowanie ryzyka. Przykładowo, jeżeli miejsce noclegu nie spełnia standardów bezpieczeństwa dla dzieci, istnieje możliwość wcześniejszej zmiany lokalizacji na bardziej odpowiednią. W ten sposób zapewnia się, że aktywność będzie zarówno bezpieczna, jak i satysfakcjonująca dla dzieci.

2. **Kluczowe Aspekty Oceny Ryzyka**

1. Regularność Oceny Ryzyka

- Wskazane jest przeprowadzenie ogólnej oceny ryzyka przynajmniej raz w roku.

- Konieczność przeprowadzenia szczegółowej analizy przed każdą planowaną aktywnością, zwłaszcza przed turniejami czy obozami tanecznymi.

2. Identyfikacja Potencjalnych Zagrożeń

- Analiza ryzyka ma na celu zidentyfikowanie obszarów potencjalnego zagrożenia, takich jak miejsca noclegowe, trasy podróży czy charakter aktywności.

3. Kategorie Ryzyka

- Warto klasyfikować ryzyko jako wysokie, średnie lub niskie, w zależności od prawdopodobieństwa jego wystąpienia.

- To umożliwi skoncentrowanie uwagi na obszarach o największym potencjalnym wpływie na bezpieczeństwo dzieci.

4. Planowane Działania

- Dla każdego zidentyfikowanego ryzyka, należy opracować plan działania w celu jego zminimalizowania.

- Działania te mogą obejmować dostosowanie trasy podróży, zmianę lokalizacji noclegu czy zastosowanie dodatkowych środków bezpieczeństwa.

5. Rozważanie Rezygnacji

- Jeśli ryzyko utrzymuje się na wysokim poziomie, należy poważnie rozważyć rezygnację z organizacji planowanej aktywności.

6. Refleksje i Wnioski

- Po zakończeniu aktywności, istotny jest powrót do przeprowadzonej analizy ryzyka.

- Wyciągnięcie wniosków i uwzględnienie ich w planach organizacyjnych na przyszłość.

Przestrzeganie tych zasad i praktykowanie regularnej oceny ryzyka stanowi kluczowy element dbałości o bezpieczeństwo dzieci podczas wszelkich aktywności sportowych, w tym tych związanych z noclegiem.

3. Nadzór podczas wyjazdów

Liczba Opiekunów podczas Wycieczek i Obozów Tanecznych z Noclegiem

Zgodnie z aktualnymi przepisami, ustalono limity liczby uczestników wypoczynku, które mogą pozostawać pod opieką jednego wychowawcy wypoczynku. Oto kluczowe zasady:

1. Ogólne Limity

- Nie więcej niż 20 uczestników wypoczynku na jednego wychowawcę.

2. Dla Dzieci do 10 Roku Życia lub Grup Mieszanych

- Dla grupy dzieci do 10 roku życia lub grupy mieszanej z dziećmi do 10 roku życia, limit wynosi maksymalnie 15 uczestników na jednego wychowawcę.

3. Kryteria Wpływające na Liczbę Opiekunów

- wiek dzieci,

- stopień rozwoju psychofizycznego,

- stan zdrowia,

- specyfika aktywności i warunki jej odbywania.

Przed organizacją wycieczki lub obozu tanecznego, zwłaszcza z noclegiem, konieczne jest dokładne rozważenie poziomu nadzoru. Należy uwzględnić wiek uczestników, specyfikę aktywności oraz ich liczebność. Z reguły, im młodsze dzieci lub im bardziej wymagające zajęcia, tym większa liczba opiekunów będzie potrzebna do skutecznego nadzoru. W przypadku dzieci ze specjalnymi potrzebami, może być konieczne dodatkowe wsparcie.

Zasada dwóch dorosłych osób nadzorujących („zasada czworga oczu”) jest zalecana, aby zapewnić pełną zgodność z procedurami i przepisami. Opiera się ona na zasadzie podziału obowiązków i powinna być obligatoryjna dla każdej aktywności podczas wyjazdów, np. szkoleń niestacjonarnych lub obozów. W przypadku sytuacji awaryjnych, takich jak konieczność zabrania dziecka do szpitala, druga osoba dorosła pozostaje w stanie nadzorować pozostałe dzieci. Jeśli dostępni są opiekunowie płci męskiej i żeńskiej, istotne jest określenie różnych ról i obowiązków każdego z nich, zwłaszcza dotyczących nadzoru w szatniach i zasad wchodzenia do pokojów. Zapewnienie odpowiedniego nadzoru jest kluczowe dla bezpieczeństwa i komfortu uczestników podczas każdej aktywności.

4. Odpowiedzialność opiekunów i rola rodziców

Opiekunowie, towarzyszący dzieciom w trakcie wyjazdów, ponoszą odpowiedzialność za zapewnienie ich bezpieczeństwa. Ta odpowiedzialność rozpoczyna się w chwili, gdy dziecko opuszcza opiekę rodzica/opiekuna prawnego lub faktycznego, trwając aż do momentu, gdy dzieci bezpiecznie wracają i są przekazywane rodzicom/opiekunom. Ważne jest jasne poinformowanie rodziców/opiekunów o zakończeniu etapu nadzoru nad dziećmi, aby uniknąć ewentualnych nieporozumień. Na przykład, można ustalić, że rodzice odbiorą swoje dzieci z siedziby klubu po zakończeniu turnieju, obozu tanecznego czy szkolenia, albo też że dzieci zostaną odwiezione do siedziby klubu/związku, skąd następnie samodzielnie udadzą się do domu.

Czasami najlepszym rozwiązaniem jest, gdy rodzice towarzyszą swoim dzieciom podczas wyjazdów. Pozwala to rodzicom poczuć się częścią społeczności sportowej, w której trenuje ich dziecko. Dodatkowo, zminimalizowana zostaje odpowiedzialność spoczywająca na klubach/związkach oraz ogranicza się ryzyko nieporozumień w relacjach między rodzicami a trenerami i instruktorami. Warto pamiętać, że zgodnie z art. 92j ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, organizator wypoczynku jest zobowiązany poinformować rodziców uczestnika wypoczynku o warunkach organizacji, w tym o terminie, miejscu lub trasie, programie oraz regulaminie wypoczynku.

Zaleca się zwłaszcza zorganizowanie przed wyjazdem z noclegiem spotkania trenerów, instruktorów i opiekunów z rodzicami/opiekunami oraz dziećmi w celu potwierdzenia ustaleń i zasad dotyczących podróży.
W sytuacji niemożności zorganizowania spotkania, informacje powinny być przekazane na piśmie, również drogą elektroniczną. Rodzice powinni otrzymać numery kontaktowe (alarmowe) opiekunów nadzorujących podróż oraz organizatorów wyjazdu. Warto również poprosić dzieci o podpisanie kodeksu zachowania/regulaminu lub udzielić im pomocy w jego opracowaniu, aby były świadome oczekiwań w trakcie podróży. Zawsze konieczna jest zgoda rodziców na udział ich dzieci w wyjeździe, a przed wyjazdem istotne jest uzyskanie podstawowych informacji dotyczących stanu zdrowia uczestników oraz danych kontaktowych w nagłych przypadkach.

5. Prawne aspekty planowania i organizowania wyjazdów

Zorganizowany wypoczynek dla dzieci podlega regulacjom prawnym, między innymi ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty oraz rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 marca 2016 r. dotyczącemu wypoczynku dzieci. Ważne jest zauważenie, że zgodnie z art. 92d ust. 1 ustawy o systemie oświaty, organizator wypoczynku zobowiązany jest zgłosić kuratorowi oświaty, właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania organizatora wypoczynku, zamiar zorganizowania wypoczynku (wyjątkiem jest wypoczynek trwający do 3 dni, który nie podlega obowiązkowi zgłoszenia i jest organizowany przez szkołę, przedszkole lub placówkę oświatowo-wychowawczą).

Dalej ustawa nakłada na organizatora wypoczynku szereg obowiązków, takich jak zakładanie dla uczestnika karty kwalifikacyjnej czy obowiązek zgłaszania wypadków podczas wypoczynku (art. 92l ustawy). Kadra trenerów, instruktorów i opiekunów pełni kluczową rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa dzieci. To oni są pierwszą linią obrony w wykrywaniu potencjalnych nadużyć wobec dzieci, jednocześnie sami nie mogą stanowić zagrożenia dla ich bezpieczeństwa. Z kolei art. 92p ust. 1 i 2 ustawy określa warunki, jakie musi spełnić kierownik wypoczynku i wychowawca.
Kierownikiem wypoczynku może zostać osoba, która nie była karana za umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece, ukończyła 18 lat, posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe oraz ukończyła kurs na kierownika wypoczynku. Wychowawca z kolei jest zobowiązany ukończyć odpowiedni kurs na wychowawcę wypoczynku.

Organizator musi zagwarantować odpowiednią kadrę podczas wypoczynku, dostęp do opieki medycznej, a także program wypoczynku i zajęcia dostosowane do wieku, zainteresowań i potrzeb uczestników, uwzględniając ich stan zdrowia, sprawność fizyczną i umiejętności. Obowiązkiem organizatora jest również zapewnienie zgodnego z zasadami higieny żywienia, a także (o ile dotyczy) bezpiecznego korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego oraz bezpiecznego przebywania w górach.

6. Korzystanie z szatni i łazienek

Czynnikiem ryzyka są wspólne pomieszczenia, takie jak szatnie i łazienki. Zaleca się wprowadzenie klarownych zasad korzystania z nich, co spoczywa na organizatorze – np. klubie sportowym.

ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS INNYCH AKTYWNOŚCI

Bezpieczeństwo dziecka w Internecie

Zdjęcia, filmy i klipy wideo publikowane w mediach społecznościowych stanowią skuteczne narzędzia promocji tańa i sportu, aktywności dzieci oraz programów klubów sportowych. Te treści mogą służyć do prezentacji osiągnięć, na bieżąco informować o podejmowanych aktywnościach i dostarczać materiałów wideo dokumentujących przebieg treningów. Trenerzy i instruktorzy wykorzystują nagrania, aby analizować sekwencje ruchów młodych tancerzy, wskazywać na ewentualne błędy techniczne i wspomagać dalszy rozwój sportowy dzieci. Zdjęcia, filmy, wpisy w mediach społecznościowych oraz wszelka aktywność online mają istotny wpływ na promocję sportu tanecznego i programów edukacyjnych.

Z drugiej strony, tego typu treści mogą generować zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci oraz narażać ich prywatność i dane osobowe. W celu minimalizowania ryzyka naruszeń w przestrzeni internetowej, ważne jest uświadomienie dorosłych i dzieci możliwych zagrożeń oraz wprowadzenie ogólnych zasad prewencyjnych. Kluby sportowe, związki i inne organizacje powinny skoncentrować się na informowaniu mediów i zewnętrznych osób o szczególnej ochronie dzieci. Ponadto, istotne jest, aby upewnić się, że uzyskano stosowne zgody na przetwarzanie wizerunku, które mogą przyjąć formę pisemną lub ustną, zalecane jest jednak zachowanie formy pisemnej ze względów dowodowych.

Przykłady zagrożeń online dla bezpieczeństwa dzieci i ich praw obejmują nielegalne przetwarzanie danych osobowych, takich jak imiona, nazwiska, adresy e-mail czy numery telefonu, kontakt z dorosłymi o podejrzanych intencjach, wysyłanie obraźliwych lub nieodpowiednich treści, cyberprzemoc, cyberstalking (nękanie w Internecie) oraz grooming (uwodzenie dzieci przez Internet) w celu seksualnego wykorzystania. Warto szczególną uwagę zwracać na sytuacje, gdy wykorzystanie zdjęć lub zbieranie informacji wydaje się nieodpowiednie, a także gdy ktoś filmuje lub fotografuje dzieci bez wymaganych zgód.

ZASADY OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH

Uczestnictwo dzieci w zajęciach tanecznych i sportowych, obejmujące treningi, rywalizację sportową, turnieje, obozy sportowe itp., stanowi podstawę prawną do przetwarzania danych osobowych (realizacja umowy). Administrator danych powinien jednak ocenić kiedy wymaga uzyskania zgody od rodziców/opiekunów prawnych, w tym zgody na przetwarzanie danych osobowych własnych dzieci oraz danych rodziców/opiekunów prawnych. Elementy wyrażania zgody obejmują: dobrowolność, konkretność, świadomość i jednoznaczność.

Zadaniem Puls Karolina Ślusarska jest opracowywanie, przestrzeganie i aktualizowanie dokumentacji dotyczącej ochrony danych osobowych. Dotyczy to również zgody rodziców/opiekunów prawnych, wypełniania obowiązku informacyjnego przez Administratora (klauzule informacyjne), nadawania

stosownych upoważnień oraz gromadzenia oświadczeń od osób pracujących z dziećmi. Aby najlepiej zrozumieć, czym jest przetwarzanie danych osobowych, warto spojrzeć na ten proces z perspektywy jego całego cyklu, od momentu pozyskania danych, poprzez ich przechowywanie, aż do usunięcia lub przekazania w innym celu. Jeżeli w organizacji został powołany Inspektor Ochrony Danych, powinien doradzać Administratorowi w tym zakresie.

1. Zgody rodziców/opiekunów prawnych na przetwarzanie danych osobowych dzieci/podopiecznych

1. Preferowane jest, aby zgodę wyraziło oboje rodziców/opiekunów prawnych. W przypadku niemożności uzyskania zgody obu stron, wystarczy zgodę jednego z rodziców/opiekunów, który składa odpowiednie oświadczenie.

2. Dodatkowa zgoda jest wymagana, jeśli dziecko/podopieczny bierze udział w aktywnościach organizowanych poza siedzibą instytucji, np. turniejach wyjazdowych, szkoleniach, zgrupowaniach czy obozach tanecznych.

3. W kontekście uczestnictwa dziecka/podopiecznego w wymienionych formach aktywności, konieczne jest również uzyskanie zgody rodziców/opiekunów prawnych na przetwarzanie ich własnych danych osobowych.

4. Zgoda jest wymagana w przypadku rejestrowania wizerunku dziecka podczas aktywności sportowej, zwłaszcza podczas rywalizacji, oraz w celu bezpłatnego wykorzystania tego wizerunku przez instytucję organizującą aktywności dzieci.

2. Upoważnienie do przetwarzania danych osobowych

Nadawanie upoważnień do przetwarzania danych osobowych stanowi jedno z kluczowych zobowiązań administratora. Proces upoważnienia do przetwarzania danych zapewnia transparentność przetwarzania, umożliwiając kontrolę nad tym, kto i w jakim zakresie ma uprawnienia dostępu do danych.

Upoważnienie stanowi oficjalne potwierdzenie, że użytkownik otrzymał odpowiednie uprawnienia do przetwarzania danych od administratora. Zgodnie z postanowieniami art. 29 Rozporządzenia Ogólnego o Ochronie Danych Osobowych (RODO), przetwarzanie danych musi odbywać się wyłącznie na wyraźne polecenie administratora. Przy użyciu upoważnień, nadanych w formie elektronicznej lub papierowej, administrator może wykazać przed organem nadzorczym, że konkretna osoba faktycznie otrzymała polecenie dotyczące przetwarzania danych.

Upoważnienia mogą być przyznawane różnym podmiotom, takim jak trenerzy, instruktorzy, opiekunowie, organizatorzy aktywności z dziećmi, wolontariusze czy pracownicy medyczni. Przy nadawaniu uprawnień istotne jest określenie zakresu obowiązków związanych z przetwarzaniem danych osobowych dzieci. Osoba nadająca upoważnienia, zazwyczaj będąca administratorem danych osobowych (np. klub, związek wojewódzki, organizator szkoleń i obozów tanecznych, inna organizacja), jest odpowiedzialna za podpisanie dokumentu upoważniającego.

Osoby posiadające upoważnienia są zobowiązane do przestrzegania wytycznych wydawanych przez administratora w ramach wykonywanych funkcji oraz do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych osobowych. Ponadto mają obowiązek stosować się do dokumentacji ochrony danych osobowych wprowadzonej i wdrożonej przez administratora, w tym zasad przetwarzania danych osobowych przez użytkowników końcowych.

3. Klauzula informacyjna dotyczącą przetwarzania danych osobowych

Administrator danych ma obowiązek respektowania praw jednostek, których dane przetwarza – jest to jedno z głównych zobowiązań wynikających z przepisów RODO. Osoby, których dane są przetwarzane, mają prawo do uzyskiwania informacji dotyczących procesu przetwarzania ich danych osobowych. Ponadto, muszą być one poinformowane o tym, że ich dane są przetwarzane, a także o celach tego przetwarzania. Administrator jest zobowiązany do udostępnienia wszelkich innych niezbędnych informacji, które zapewnią rzetelność i przejrzystość procesu przetwarzania, uwzględniając konkretne okoliczności i kontekst przetwarzania danych osobowych. Przepisy RODO nakładają obowiązek spełnienia tego obowiązku informacyjnego w dwóch sytuacjach: gdy dane są zbierane bezpośrednio od osoby, której dotyczą, oraz gdy są gromadzone ze źródeł pośrednich, tj. nie od osoby, której dane dotyczą. Wskazuje się, że każdy administrator danych osobowych musi spełnić obowiązek informacyjny. Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych powinna być dostępna w siedzibie administratora, na jego stronie internetowej, w dokumentacji papierowej, umowach oraz we wszelkich procesach związanych z pierwszym kontaktem z osobą, której dane administrator zbiera.

4. Zgody rodziców/opiekunów prawnych na decyzje związane ze zdrowiem dziecka będącego pod opieką innych osób

Puls Karolina Ślusarska jest zobowiązany do uzyskiwania odpowiednich zgód od rodziców/opiekunów prawnych dzieci lub podopiecznych, dotyczących aspektów zdrowotnych. Te zgody obejmują:

1. Decyzje związane z hospitalizacją i zabiegami operacyjnymi w przypadku problemów zdrowotnych dziecka

- Rodzice/opiekunowie prawni są zobowiązani wyrazić zgodę na podejmowanie decyzji związanych z ewentualną hospitalizacją lub koniecznością przeprowadzenia zabiegów operacyjnych w sytuacjach problemów zdrowotnych dziecka.

2. Pobranie krwi dziecka

- Zgoda rodziców/opiekunów jest niezbędna w przypadku konieczności pobrania krwi od dziecka w celu przeprowadzenia badań diagnostycznych lub monitorowania stanu zdrowia.

3. Badania dotyczące zdolności do uprawiania tańca i sportu

- Zgoda jest wymagana w kontekście badań oceniających zdolność dziecka do bezpiecznego uprawiania tańca i sportu.

4. Sprawowanie opieki medycznej i fizjoterapeutycznej w ramach uczestnictwa w procesie treningowym

- Zgoda rodziców/opiekunów prawnych jest konieczna na udzielenie opieki medycznej i fizjoterapeutycznej dziecku w trakcie realizowanego procesu szkoleniowego.

5. Przetwarzanie danych osobowych zawierających dane o stanie zdrowia dziecka

- Rodzice/opiekunowie prawni muszą wyrazić zgodę na przetwarzanie danych osobowych zawierających informacje o stanie zdrowia dziecka w kontekście aktywności tanecznej.

6. Podpis dziecka (w przypadku dziecka, które ukończyło 16 rok życia)

- Jeśli dziecko ma ukończone 16 lat, jego własny podpis jest również wymagany w przypadku zgód dotyczących zdrowia, co potwierdza jego świadomą zgodę na podejmowane decyzje.

7. Formularze zgód

Formularze zgód są wypełniane przez rodziców/opiekunów prawnych, a w przypadku starszych dzieci - także przez same dzieci.

KODEKSY POSTĘPOWANIA

Kodeksy postępowania stanowią wytyczne dotyczące oczekiwanych norm zachowań. Są to wspólne zbiory uzgodnionych i akceptowalnych postaw, mające na celu kształtowanie oraz utrzymanie pozytywnego, przyjaznego i bezpiecznego środowiska dla dzieci. Każda osoba zaangażowana w projekt związany z aktywnościami dzieci powinna się z nimi zapoznać i podpisać. Poprzez akceptację kodeksu postępowania, trener, instruktor, rodzic, opiekun, czy wolontariusz deklaruje, że nie ma żadnych obaw dotyczących zaangażowania w aktywność dzieci w sporcie tanecznym.

1. Kodeks Postępowania dla Trenerów, Instruktorów, Opiekunów, Wolontariuszy i Innych Osób Pracujących z Dziećmi

Pracując z dziećmi, trener lub instruktor powinien być dla nich wzorem zarówno na parkiecie, jak i poza nim. Dlatego ważne jest, aby wszyscy pracujący z dziećmi mieli pełną świadomość zasad, wytycznych i dobrych praktyk, które przyczynią się do kształtowania wzorowej postawy. Kodeks postępowania, znany wszystkim pracownikom klubu czy związku, powinien stanowić motywację do reprezentowania przykładnej postawy.

2. Kodeks Postępowania dla Rodziców/Opiekunów Prawnych

Rodzic/Opiekun prawny zobowiązuje się do wspierania rozwoju bezpiecznej i przyjemnej atmosfery dla dzieci uprawiających sport taneczny. Warto angażować rodziców/opiekunów w życie społeczności klubowej czy związkowej, jednocześnie edukując i motywując ich do wspólnego działania z trenerami, instruktorami i opiekunami, tworząc komfortowe warunki dla dzieci do uprawiania sportu i aktywności fizycznej.

3. Kodeks Postępowania dla Opiekunów podczas Wyjazdów lub Obozów

Wyjazdy z zapewnieniem noclegu zwiększają ryzyko wystąpienia naruszeń wobec dzieci, dlatego wymagają szczególnych środków ostrożności i przestrzegania zasad. Poza oczekiwanymi zachowaniami opisanymi w kodeksie postępowania dla trenerów, instruktorów i innych osób pracujących z dziećmi oraz kodeksie dla rodziców/opiekunów prawnych, opiekunowie powinni stosować się do specjalnych reguł podczas wyjazdów. Nadrzędną zasadą we wszystkich sytuacjach jest kierowanie się dobrem dziecka, a sposób, w jaki opiekunowie nadzorują dzieci, powinien być dostosowany do ich wieku i dojrzałości.

4. **Kodeks Postępowania dla Dzieci**

Ten kodeks ma służyć jako codzienny, treningowy, turniejowy czy obozowy (wyjazdowy) przewodnik. Najlepiej, jeśli będzie rozwijany wraz z dziećmi, ponieważ ich zaangażowanie w tworzenie zasad sprawi, że są bardziej skłonne do ich przestrzegania.

BEZPIECZNA REKRUTACJA KADRY

Zagrożeniem dla bezpieczeństwa dzieci może być środowisko osób pracujących z nimi. W celu minimalizacji tego ryzyka, Polityka Bezpieczeństwa Dzieci szczegółowo opisuje procedury rekrutacji osób zajmujących się aktywnościami dzieci, takich jak trenerzy, instruktorzy, koordynatorzy, opiekunowie i wolontariusze.

Stworzone narzędzia rekrutacyjne, takie jak szablony formularzy samooceny, umożliwiają weryfikację predyspozycji kandydatów aplikujących na konkretne stanowisko. Określone etapy rekrutacji, zbieranie wymaganych dokumentów oraz weryfikacja kandydatów są kluczowymi elementami procesu.

Jakość zajęć tanecznych i sportowych dedykowanych dzieciom zależy bezpośrednio od umiejętności i zaangażowania trenerów, instruktorów, opiekunów i wolontariuszy. Zapewnienie, że odpowiednie osoby pracują dla związków lub sportowych klubów tanecznych, stanowi kluczowy element tworzenia środowiska, w którym ochrona dzieci jest traktowana priorytetowo, a dzieci mogą bezpiecznie bawić się i trenować.

Podczas rekrutacji trenerów i instruktorów, poza posiadaniem niezbędnych kwalifikacji, istotne jest sprawdzenie, czy osoba aplikująca jest odpowiednim kandydatem do pracy z dziećmi. Świadomość, że niektórzy mogą próbować dostać się do organizacji w celu uzyskania łatwego dostępu do dzieci, wymaga ostrożności podczas procesu rekrutacji.

Ważne jest podjęcie kroków mających na celu zapewnienie, że rekrutacja, zarówno stałego personelu, jak i wolontariuszy, odbywa się w bezpieczny sposób pod względem ochrony dzieci. Sam fakt, że organizacja jest świadoma tego ryzyka, może odstraszyć potencjalnych nieodpowiednich kandydatów.

Celem bezpiecznej rekrutacji kadry jest podjęcie działań, które zmniejszają prawdopodobieństwo zatrudnienia nieodpowiednich osób. Polityka Bezpieczeństwa Dzieci wskazuje optymalną ścieżkę rekrutacji osób chcących pracować z dziećmi oraz narzędzia niezbędne do realizacji tego procesu w sposób skuteczny i bezpieczny.

1. **Proces Bezpiecznej Rekrutacji do Pracy z Dziećmi**

Rekomenduje się przeprowadzenie rekrutacji kandydatów na stanowiska pracy z dziećmi w trzech etapach. Pierwszy etap obejmuje określenie wymagań dotyczących kandydatów, formy ogłoszenia na stanowisko, użycia formularza samooceny jako dokumentu zgłoszeniowego oraz przeprowadzenia rozmowy kwalifikacyjnej.

Drugi etap skupia się na weryfikacji kandydata przed zatrudnieniem. Proces ten opiera się na złożeniu stosowanych oświadczeń przez kandydata, dostarczeniu referencji oraz sprawdzeniu tożsamości, kwalifikacji i historii kryminalnej kandydata.

Ostatni etap skupia się na weryfikacji pracownika już po zatrudnieniu. Zaleca się, aby nowi pracownicy zapoznali się i podpisali kodeks postępowania oraz mieli świadomość Polityki Bezpieczeństwa Dzieci. W przypadku zatrudnienia na okres próbny, pracodawca powinien ocenić adekwatność pracownika do zajmowanego stanowiska z uwzględnieniem wymogów ochrony dzieci.

Każdy nowy pracownik powinien przejść szkolenie z zakresu bezpieczeństwa dzieci w ciągu pierwszego miesiąca zatrudnienia oraz regularnie uczestniczyć w szkoleniach, obejmujących szczególnie znajomość Polityki Bezpieczeństwa Dzieci i wynikających z niej procedur.

Etap Pierwszy – Ogłoszenie, Rozmowa Rekrutacyjna i Formularz Zgłoszeniowy Samooceny

Ogłoszenie powinno zawierać:

- Profil kandydata z wymaganymi umiejętnościami i doświadczeniem związanym z bezpieczeństwem dzieci.

- Wyraźne zobowiązanie Puls Karolina Ślusarska do ochrony dzieci.

Na początku procesu rekrutacyjnego istotne jest udostępnienie kandydatom formularza samooceny dla osób zainteresowanych pracą z dziećmi. To pozwala ocenić, czy posiadają odpowiednie predyspozycje. W trakcie rozmowy kwalifikacyjnej ważne jest zadanie przynajmniej jednego pytania dotyczącego ochrony dzieci. Nawet jeśli kandydat nie zna szczegółów zasad ochrony dzieci czy kodeksu postępowania związku lub klubu, istotne jest jego podejście do tematu bezpieczeństwa dzieci, a nie wyłącznie samą wiedza na ten temat.

Etap Drugi – Weryfikacja Kandydata Przed Przyjęciem

Etap drugi weryfikacji kandydata przed przyjęciem obejmuje zbieranie danych osobowych, oświadczenie o braku przeszkód oraz referencje, weryfikację tożsamości, kwalifikacji, oraz sprawdzenie w rejestrach karnych i przestępców seksualnych. Działa to w zgodzie z obowiązującym prawem, mając na celu zapewnienie bezpieczeństwa dzieci oraz zgodności z normami prawnymi dotyczącymi zatrudnienia w obszarze prac związanych z małoletnimi.

1. Zbieranie Danych Osobowych

- Zgodnie z art. 221 § 1 Kodeksu pracy, pracodawca ma prawo żądać od kandydata podania danych osobowych, takich jak imię, nazwisko, data urodzenia, dane kontaktowe, wykształcenie, kwalifikacje zawodowe, i przebieg dotychczasowego zatrudnienia (jeżeli jest to niezbędne do wykonywania konkretnej pracy).

2. Oświadczenie o Braku Przeszkód oraz Referencje

- Kandydaci powinni wypełnić i podpisać oświadczenie o braku przeszkód do pracy z dziećmi oraz wyrazić zgodę na kontrolę pracy pod kątem bezpieczeństwa dzieci. Referencje należy weryfikować przez bezpośredni kontakt mailowy lub telefoniczny.

3. Weryfikacja Tożsamości

- Aby uniknąć fałszywych danych, konieczna jest weryfikacja tożsamości kandydata.

4. Weryfikacja Posiadanych Kwalifikacji

- Wszelkie zgłoszone kwalifikacje i licencje należy zweryfikować, żądając przedstawienia oryginałów certyfikatów lub weryfikując numery licencji.

5. Weryfikacja Prawna

a) Krajowy Rejestr Karny

Art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym wskazuje, że pracodawca ma prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane osobowe zgromadzone zostały w Rejestrze Karnym, w zakresie niezbędnym dla zatrudnienia, co do którego z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności, korzystania z pełni praw publicznych, a także ustalenia uprawnienia do zajmowania określonej funkcji. Zajęcia sportowe mogą prowadzić wyłącznie trenerzy i instruktorzy, którzy przedłożą zaświadczenie o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego. Poza trenerami i instruktorami zajęć tanecznych i sportowych obowiązek przedłożenia zaświadczenia dotyczy także nauczycieli, opiekunów lub wychowawców na obozach dla dzieci.

b) Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, w przypadku zatrudniania lub dopuszczania osób do aktywności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi (np. regularne treningi taneczne, wyjazdy na obozy sportowe) pracodawca lub inny organizator w zakresie takiej działalności ma obowiązek sprawdzenia, czy dane zatrudnionej lub dopuszczanej osoby są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przestępstwa na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym i w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

Etap trzeci – weryfikacja kandydata po przyjęciu

1. Oświadczenie Osoby Pracującej z Dziećmi

Osoby zatrudnione w obszarze tańca i sportu, włączając w to trenerów, instruktorów, wolontariuszy, oraz pracowników administracyjnych, zobowiązane są do złożenia oświadczenia potwierdzającego zapoznanie się z Kodeksem Postępowania oraz Polityką Bezpieczeństwa Dzieci. Oświadczenie to powinno obejmować zobowiązanie do przestrzegania przepisów dotyczących bezpieczeństwa dzieci i ochrony danych osobowych. Osoby te zobowiązują się również do zachowania tajemnicy i poufności danych osobowych oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa dzieci. Ponadto, są zobowiązane do zgłaszania wszelkich zarzutów karnych lub wszczęcia postępowania informując pracodawcę o takich zdarzeniach. Dodatkowo, są informowane o istnieniu koordynatora ds. ochrony dzieci oraz uzyskują dane kontaktowe w razie potrzeby.

2. Szkolenie Dzieci

Trenerzy i instruktorzy, odgrywając kluczową rolę w kształtowaniu dziecięcych podstaw tanecznych, mają za zadanie wspomagać rozwój umiejętności, zapewniając jednocześnie radość z tańca i rozwijając potencjał młodych tancerzy. Szkoleniowcy powinni zdawać sobie sprawę, że ich wpływ kształtuje przyszłość podopiecznych, wymagając od nich wizji, planu oraz pasji. Efektywność treningu wymaga świadomości, że to, co dzieje się na zajęciach, ma wpływ na całe życie dzieci.

3. Dobre Praktyki - Cechy Dobrego Trenera, Instruktora, Opiekuna, Wolontariusza pod kątem bezpieczeństwa dzieci Dobre praktyki obejmują:

1. Spostrzegawczość i wrażliwość na potrzeby dzieci
2. Cierpliwość
3. Pogodne usposobienie

4. Kreatywność
5. Stabilność emocjonalna
6. Wysoka kultura osobista
7. Lojalność
8. Pasja
9. Zaangażowanie
10. Elastyczność w prowadzeniu zajęć
11. Dobre zorganizowanie
12. Umiejętność jednoczenia zespołu i indywidualne podejście do każdego dziecka

4. Świadomość Potrzeb Dzieci

Zrozumienie potrzeb fizjologicznych, emocjonalnych i sportowych dzieci pozwala na dostosowanie środków szkoleniowych i metod do ich wieku, umiejętności oraz aktualnych potrzeb.

5. Dostosowanie do Wieku i Możliwości Dzieci

Zajęcia treningowe powinny być dostosowane do wieku i możliwości psychofizycznych dzieci. Trenerzy i instruktorzy powinni uwzględniać cele i potrzeby indywidualne każdego dziecka.

6. Budowanie Poczucia Własnej Wartości Dzieci

Dobrzy trenerzy i instruktorzy umieją budować poczucie własnej wartości u dzieci, stosując pochwały i wyróżnienia, jednak unikając nadmiernej faworyzacji, która mogłaby wpłynąć negatywnie na innych uczestników grupy.

7. Cierpliwość i Pogodne Usposobienie

Cierpliwość i zdolność tworzenia przyjaznej atmosfery są kluczowymi cechami dobrego trenera/instruktora.

8. Brak Tolerancji wobec Dyskryminacji

Dobrzy trenerzy i instruktorzy nie stosują środków prowadzących do dyskryminacji dzieci i nie tolerują takiego zachowania ze strony rówieśników. Oceny powinny opierać się na kompetencjach, unikając stereotypów i uprzedzeń.

Opracowane wytyczne mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa, rozwijanie potencjału dzieci oraz budowanie pozytywnej atmosfery podczas zajęć sportu tanecznego.

PROCEDURY I ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA NADUŻYĆ

1. Formy Nadużyć

Wdrożenie środków zapobiegawczych i ochronnych stanowi priorytetowy element. Głównym celem jest stała troska o bezpieczeństwo dzieci oraz unikanie sytuacji, które mogą zagrażać ich dobrobytowi. Należy jednak zdawać sobie sprawę, że pomimo podjętych środków prewencyjnych, nieuniknione są sytuacje, w których dzieci mogą być narażone na ryzyko. Dlatego kluczowe jest umiejętne rozpoznawanie, identyfikowanie, klasyfikowanie oraz właściwe reagowanie na tego rodzaju zdarzenia.

Niezwykle istotne jest, aby nie bagatelizować sygnałów dawanych przez dziecko. Równocześnie ważne jest rzetelne ocenianie sytuacji, a w najlepszym przypadku przekazywanie jej specjalistom. Każda reakcja powinna być zorientowana na dobro dziecka oraz jego ochronę, również poza środowiskiem sportowym. Natychmiastowe zgłaszanie nie tylko przestępstw, ale również zachowań mogących naruszać kodeksy postępowania, jest zawsze konieczne. Warto podkreślić, że nasza reakcja powinna być zgodna z zasadami etycznymi i zawsze powinna uwzględniać dobro dziecka.

2. Rodzaje nadużyć

Przemoc fizyczna

Przemoc fizyczna stanowi często najbardziej widoczną formę nadużyć, łatwą do zidentyfikowania. Może manifestować się poprzez działania takie jak uderzanie, potrząsanie, szczypanie, gryzienie, podduszanie lub inne akty, które skutkują obrażeniami fizycznymi, pozostawiają ślady lub wywołują ból.

Przykłady przemocy fizycznej w kontekście sportu tanecznego obejmują:

1. Uderzanie dziecka przez trenera/instruktora z powodu nieposłuszeństwa lub zakłócania treningu.

2. Popychanie uczestników.

3. Zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, pomimo ryzyka zarówno dla nich samych, jak i innych osób.

Wykorzystywanie seksualne

Wykorzystywanie seksualne to każdy rodzaj kontaktu seksualnego między osobą dorosłą, a małoletnią, tj. młodszą niż 18 lat, a także między znacznie starszym dzieckiem, a młodszym dzieckiem. Niedopuszczalne jest także robienie nieprzyzwoitych zdjęć dzieciom, angażowanie dzieci w oglądanie takich zdjęć lub czynności seksualnych oraz zachęcanie dzieci do zachowywania się w sposób niewłaściwy seksualnie. Komentarze o charakterze seksualnym pod adresem innych osób są również formą wykorzystywania seksualnego. Nawet jeśli osoba poniżej 18. roku życia wyraża zgodę na czynność seksualną, to nadal zachowanie spełnia przesłanki wykorzystywania, z uwagi m.in. na możliwą nierównowagę relacji pomiędzy osobami zaangażowanymi, związaną z różnicą wieku, doświadczenia życiowego, czy też podporządkowaniem wynikającym z pełnionych funkcji. Jakakolwiek czynność seksualna z osobą poniżej 15. roku życia jest zawsze przestępstwem, nawet przy hipotetycznej „zgodzie" dziecka – taka zgoda nie ma mocy prawnej.

Przykłady w tańcu i sporcie :

1. fotografowanie nagich lub przebierających się dzieci w szatni;

2. rozpoczęcie relacji seksualnej z zawodnikiem;

3. komentowanie tego, jak jest „dobrze rozwinięta/rozwinięty" fizycznie,

4. wymaganie od dziecka kontaktu fizycznego wykraczającego poza potrzeby treningu, twierdząc, że służy to dobru tancerza.

Przemoc emocjonalna, psychiczna lub werbalna

Przemoc emocjonalna występuje, gdy dorosła osoba stale krytykuje, grozi lub wyklucza dziecko, naruszając jego poczucie wartości. Trener, instruktor lub szkoleniowiec pełnią kluczową rolę jako autorytety sportowe i wzory do naśladowania dla dzieci. Konstruktywna krytyka, istotna dla nauki i

rozwoju, nie jest zakazana. Żarty i śmiech mają pozytywny wpływ na tworzenie więzi i poczucie wspólnoty. Różnica między przemocą psychiczną a krytyką polega na tym, że przemoc psychiczna sięga za daleko, powodując obrażenia emocjonalne, podobnie jak przemoc fizyczna.

Przykłady w tańcu i sporcie:

1. Krzyczenie na dziecko i używanie agresywnego, ironicznego lub poniżającego języka, zwłaszcza w sytuacjach niepowodzenia sportowego.

2. Naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie innych zawodników do tego.

3. Faworyzowanie w zespole w sposób, który sprawia, że niektóre dzieci czują się wykluczone.

4. Karanie nadmiernym wysiłkiem fizycznym.

Zaniedbanie

Zaniedbanie występuje, gdy dorosły nie dostarcza odpowiedniego wsparcia emocjonalnego lub świadomie zaniedbuje dziecko, ignorując je systematycznie. Ponadto zaniedbanie ma miejsce, gdy nie spełnia się podstawowych potrzeb dziecka.

Przykłady zaniedbania w tańcu i sporcie:

1. Brak wiedzy opiekunów na temat lokalizacji dzieci podczas obozów tanecznych lub turniejów.

2. Niezapewnienie napojów lub niepozwalanie dzieciom na zaspokojenie pragnienia podczas treningu.

3. Korzystanie z transportu, który nie spełnia wymogów bezpieczeństwa do przewożenia dzieci.

Prześladowanie

Chociaż znęcanie się zazwyczaj jest uznawane za akt dorosłego wobec dziecka, nadużycia mogą również pochodzić od rówieśników. Przemoc dziecka wobec innego dziecka często nazywana jest prześladowaniem, które może przybierać różne formy. Obejmuje ono działania fizyczne, takie jak uderzanie, uszkadzanie lub kradzież mienia, aktywność online - obraźliwe wiadomości, komentarze, posty lub zdjęcia zamieszczane w mediach społecznościowych, a także akty słowne, takie jak przezywanie. Prześladowanie może być motywowane kryteriami płci, pochodzenia etnicznego, orientacji seksualnej, niepełnosprawności lub poziomu umiejętności sportowych. Dorośli czasami lekceważą prześladowanie, uważając je za mniej doniosłe, gdy występuje między dziećmi. Jednak prześladowanie może powodować znaczne szkody. Dlatego istotne jest tworzenie atmosfery, w której wszyscy wiedzą, że prześladowanie nie jest i nie będzie tolerowane, a na nie należy reagować od razu, gdy tylko się pojawi.

Nadużycia w tańcu i sporcie

Samo rozpoznanie różnych form nadużyć nie pozwala w pełni zidentyfikować ryzyka naruszenia bezpieczeństwa dzieci. Konieczne jest przedstawienie kontekstu, w którym podczas zajęć tanecznych mogą wystąpić naruszenia, oraz wyjaśnienie, jak takie incydenty mogą przybierać różne formy w różnych sytuacjach, co umożliwi skuteczne zlokalizowanie źródła zagrożenia.

Kontuzje

Praktycznie każda dyscyplina sportu niesie ze sobą pewne ryzyko kontuzji. Jednak presja wywierana na dziecko może zwiększyć ryzyko wystąpienia urazów lub zaostrzyć ich skutki, zwłaszcza gdy zachęca się je do podejmowania działań nieadekwatnych do wieku czy umiejętności. Ponadto, namawianie dzieci do kontynuowania treningów lub udziału w szkoleniach lub turniejach pomimo kontuzji jest postępowaniem, które nie powinno być tolerowane przez trenerów/instruktorów ani środowisko taneczne i sportowe.

Presja na osiągnięcie zwycięstwa

Zdobywanie zwycięstw, kolejnych klas tanecznych/sportowych i tytułów odgrywa kluczową rolę w turniejach i zawodach. Niemniej jednak, wywieranie presji w celu uzyskania korzystnych wyników za wszelką cenę może prowadzić do szkód zarówno psychicznych, jak i fizycznych. Czasami nacisk na osiągnięcie wyników wynika z oczekiwań dorosłych, ale może także wynikać z ambicji dziecka lub jego rówieśników. W przypadku dzieci, osiągnięcia nigdy nie powinny przesłaniać radości płynącej z uprawiania sportu oraz właściwego procesu rozwoju.

Kontakty fizyczne

Niektóre okoliczności, takie jak przebieranie się w szatniach, kąpiel po treningu lub turnieju, bliski kontakt podczas treningów czy zabiegów fizjoterapeutycznych, zwiększają ryzyko wystąpienia naruszeń. Takie warunki mogą stworzyć możliwości osobom, które chcą seksualnie wykorzystać dziecko. Należy wyważyć poszanowanie prywatności dzieci oraz ich bezpieczeństwo. Jeżeli konieczna jest indywidualna opieka fizjoterapeuty, wskazana jest obecność drugiej osoby dorosłej, np. lekarza, innego członka sztabu medycznego, członka sztabu trenerskiego („zasada czworga oczu"). Wszelkie zabiegi fizjoterapeutyczne powinny odbywać się w otwartym pomieszczeniu. W takich sytuacjach dorosły nigdy nie powinien zostawać sam z dzieckiem ani nawet sam w obecności innego dziecka, z uwagi na bezpieczeństwo dzieci.

Szkolenia/turnieje wyjazdowe, obozy taneczne lub inne aktywności z dala od domu z zapewnieniem noclegu

Wyjazdy z zapewnieniem noclegu np. turnieje lub obozy, mogą być okazją dla tych, którzy chcą wyrządzić krzywdę seksualną dzieciom. Zawsze musi być wystarczająco dużo dorosłych, aby zapewnić odpowiedni nadzór. Przy pracy z dziećmi zawsze powinny być obecne co najmniej dwie osoby dorosłe, aby uniknąć zaginięcia lub pozostawienia dzieci w niebezpiecznych sytuacjach. Innym czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę, jest to, czy środki transportu są bezpieczne, a miejsce noclegu położone w bezpiecznej okolicy.

Bliskie relacje

Relacje między dzieckiem a jego trenerem/instruktorem, opiekunem lub innymi członkami klubu, są kluczowe i mogą przynosić liczne korzyści. Wiele dzieci rozwija głębokie i pełne zaufania więzi, zwłaszcza z trenerem/instruktorem, który odgrywa istotną rolę w ich życiu, szczególnie gdy brak im dobrych relacji z innymi dorosłymi. Niemniej jednak, te bliskie więzi mogą również stanowić ryzyko dla dobra dzieci. Istnieje możliwość, że dziecko może starać się spełnić oczekiwania czy życzenia dorosłego, a obawa

przed sprzeciwem wobec autorytetu, jakim jest dorosły, może być silna. Zagwarantowanie bezpieczeństwa dzieci wymaga zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron - zarówno dzieci, jak i trenerów/instruktorów oraz rodziców. Istotne jest również, aby wszyscy przestrzegali tych samych standardów zachowania i postępowania.

Dynamika wewnątrz klubu

Bycie częścią klubu sportowego i związane z tym uczucie przynależności może znacząco wspomagać rozwój poczucia własnej wartości u dzieci. Istnienie "ducha zespołu" odgrywa kluczową rolę w kształtowaniu ich osobowości. Atmosfera w klubie jest efektem interakcji między dziećmi, ale także w dużej mierze zależy od wpływu trenera lub instruktora. Jeśli trener lub instruktor poprzez swoje zachowanie demonstruje szacunek dla wszystkich uczestników i nie toleruje jakiejkolwiek formy szykanowania, atmosfera w klubie staje się bardziej przyjazna i pozytywna.

W przeciwnym razie, jeśli trener lub instruktor wyraża preferencje dla zwycięstwa kosztem zachowania i poziomu umiejętności tancerzy, może to prowadzić do napięć w zespole. Tancerze mogą zacząć się obwiniać i odczuwać presję, a także mogą być skłonni wykluczać dzieci, które, ich zdaniem, nie spełniają oczekiwań sportowych.

Atmosfera wewnątrz zespołu może również generować uczucie nieprzystawania dla niektórych dzieci, zwłaszcza jeśli są one odróżniane przez swoje pochodzenie lub inne cechy. Powstawanie hierarchii w klubie jest naturalne, gdy starsze lub silniejsze dzieci wywierają wpływ na młodsze. To może być konstruktywne, jeśli starsi tancerze stanowią pozytywne wzorce postępowania, ale może również prowadzić do negatywnych skutków, jeśli młodsze dzieci tolerują prześladowanie w celu zdobycia akceptacji starszych kolegów.

3. Rozpoznawanie nadużyć

Rozpoznawanie przypadków nadużycia nie jest zawsze zadaniem łatwym. Czasem informacje o nadużyciu pochodzą od świadków bądź są ujawniane przez inne dziecko lub dorosłego. Wskazówki te często pojawiają się w formie niepokojących zachowań. Nie można zlekceważyć takich doniesień lub sygnałów; konieczne jest ich sprawdzenie i monitorowanie.

Nie należy bagatelizować sygnałów wysyłanych przez dziecko, na przykład gdy:

1. posiada nieuzasadnione obrażenia fizyczne, takie jak siniaki, rany czy oparzenia, oraz doświadcza bólu podczas chodzenia,
2. cierpi na niewyjaśnione i często powracające schorzenia, jak trudności z jedzeniem czy zaburzenia żołądkowe,
3. nagle zmienia swoje zachowanie lub nastrój, stając się agresywne, wycofane lub nieśmiałe,
4. unika określonych sytuacji lub osób,
5. staje się bardzo skryte, przestaje dzielić się informacjami o swoim życiu lub nagle milknie w obecności dorosłych,
6. stale wyraża negatywne opinie na swój temat, uważając się za bezwartościowe lub bezużyteczne,
7. wydaje się być odizolowane lub nie integruje się z innymi,

8. informuje, że ono lub jego koledzy z klubu są wykorzystywani lub krzywdzeni.

Nie należy też bagatelizować zachowań dorosłych, takich jak trenerów, instruktorów czy opiekunów. Należy zwrócić uwagę, gdy osoba taka:

1. wyróżnia jedno lub więcej dzieci, zarówno poprzez faworyzowanie, jak i karanie,

2. dąży do osiągnięcia wyniku, pomijając zdrowie psychiczne i dobre samopoczucie dziecka,

3. wyraża się negatywnie i krytycznie wobec dziecka,

4. używa nieodpowiedniego języka, w tym takiego o zabarwieniu seksualnym,

5. używa wulgaryzmów w obecności dzieci,

6. nie dba o to, co dzieje się z dziećmi ani gdzie przebywają,

7. nie przestrzega wytycznych i kodeksów postępowania, w tym kodeksu dla trenerów, instruktorów, opiekunów, wolontariuszy i innych pracowników pracujących z dziećmi.

Dzieci doświadczające przemocy często doświadczają różnych rodzajów nadużycia przez dłuższy okres, a przemoc nie jest pojedynczym, izolowanym zdarzeniem. Współcześnie coraz częściej przemoc ma miejsce również w środowisku online. Dzieci, które są maltretowane, mogą sygnalizować, że są krzywdzone, a czasami mogą to ujawnić bezpośrednio. Bezpośrednie ujawnienie nie może być zlekceważone.

Podstawy do obaw o nadużycie mogą istnieć, gdy:

1. Otrzymamy relację od osoby, która była świadkiem nadużycia wobec dziecka.

2. Zaobserwujemy lub otrzymamy dowody, takie jak nieuzasadnione obrażenia fizyczne lub zmiana zachowania, która może być wynikiem nadużycia, na przykład gdy dziecko staje się wycofane i nadmiernie spokojne.

3. Dziecko samo wskaże (lub ujawni), że było maltretowane. Trzeba pamiętać, że dzieci rzadko mówią otwarcie o nadużyciu, często nie wiedzą, jak się zachować czy gdzie szukać pomocy.

Rozpoznawanie wykorzystywania dzieci często obejmuje trzy etapy:

1. Początkowe rozważanie możliwości.

2. Zwracanie uwagi na oznaki nadużycia.

3. Zgłaszanie przypadków nadużycia.

Początkowe rozważanie możliwości

Konieczne jest rozważenie możliwości znęcania się nad dzieckiem, jeżeli pojawią się podejrzane obrażenia, których nie można wytłumaczyć. Dodatkowo, warto wziąć pod uwagę, gdy dziecko wydaje się być przerażone bez wyraźnej przyczyny lub manifestuje trwałe problemy behawioralne, które wcześniej nie były obecne. Również w przypadku, gdy dziecko wykazuje niezwykłe lub lękowe reakcje wobec konkretnych osób, takich jak trener, instruktor, rodzice czy opiekunowie, należy rozważyć możliwość wykorzystywania go.

Zwracanie uwagi na oznaki nadużycia

Oznaki wykorzystywania mogą być fizyczne, behawioralne lub rozwojowe.

Poniżej znajduje się lista niektórych wskaźników znęcania się, ale nie jest ona wyczerpująca.

NADUŻYCIA FIZYCZNE

Wskaźniki fizyczne

- Zadrapania
- Ślady ugryzień lub siniaki
- Oparzenia, np. papierosowe
- Nieleczone urazy
- Złamane kości

Wskaźniki behawioralne

- Tendencje do samookaleczania
- Ciągłe próby ucieczki
- Agresja lub wycofanie
- Strach przed powrotem do domu
- Nieuzasadniony strach przed dorosłym

NADUŻYCIA EMOCJONALNE

Wskaźniki fizyczne

- Nagłe zaburzenia mowy
- Moczenie i brudzenie łóżka
- Oznaki samookaleczenia
- Słabe relacje z rówieśnikami

Wskaźniki behawioralne

- Zachowanie wymagające uwagi
- Kołysanie, ssanie kciuka
- Strach przed zmianami
- Chroniczna ucieczka

ZANIEDBYWANIE

Wskaźniki fizyczne

- Ciągły głód
- Narażenie na niebezpieczeństwo
- Brak nadzoru

- Nieodpowiednie/niewłaściwe ubranie
- Niedostateczna higiena
- Nieleczone choroby

Wskaźniki behawioralne

- Zmęczenie, bezradność
- Słabe relacje z rówieśnikami
- Niskie poczucie własnej wartości
- Kompulsywne kradzieże, żebranie

NADUŻYCIA SEKSUALNE

Wskaźniki fizyczne

- Skarżenie się na bolesność, ból lub krwawienie w swoich "częściach intymnych"
- Składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym dzieciom
- Ból przy oddawaniu moczu
- Trudności w chodzeniu lub siedzeniu
- Anoreksja/bulimia
- Nadużywanie substancji/narkotyków

Wskaźniki behawioralne

- Depresja
- Nieodpowiedni język i/lub wiedza seksualnie nieadekwatna do wieku
- Składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym dzieciom
- Niska samoocena
- Strach przed ciemnością
- Niechęć do zbliżania się do kogokolwiek

PAMIĘTAJ:

- Twoim obowiązkiem nie jest decydowanie o tym, czy doszło do złej praktyki lub nadużycia.
- Twoim obowiązkiem jest zgłaszanie wszelkich obaw i podejrzeń do koordynatora ds. bezpieczeństwa, zarządu organizacji lub do odpowiednich służb.

Co należy zrobić, jeśli dziecko ujawnia informacje bezpośrednio?

- Informacje ujawniane przez dzieci należy zawsze traktować poważnie. Co najważniejsze, należy natychmiast skontaktować się z odpowiednimi instytucjami, jeśli dziecko jest w bezpośrednim niebezpieczeństwie.
- Jeśli dziecko sugeruje, że chce powiedzieć „sekret" lub ujawnić informacje, które sugerują, że jest zagrożone lub było wykorzystywane, ważne jest, aby:

1. zachować spokój i nie okazywać szoku lub niedowierzania;
2. uważnie słuchać, co mówi, oraz zaoferować pocieszające wypowiedzi, zwłaszcza gdy dziecko ujawnia nadużycie seksualne, na przykład: "Przykro mi, że to się stało", "To nie twoja wina";
3. nie zadawać szczegółowych, dociekliwych lub naprowadzających pytań;
4. powiedzieć dziecku, że potraktuje się to, co zostało powiedziane poważnie;
5. wyjaśnić, co zamierza się zrobić (w zależności od wieku dziecka może to być pytanie o rodzaj pomocy i z czyim zaangażowaniem dziecko czułoby się komfortowo);
6. powiedzieć dziecku, że nie można utrzymać tego w tajemnicy, ale informacje będą przekazane dalej tylko po to, aby zapewnić mu bezpieczeństwo.

NIGDY:

1. nie zadawaj pytań, z wyjątkiem pytań o wyjaśnienia;
2. nie składaj obietnic dotyczących poufności, których nie możesz dotrzymać;
3. nie zakładaj, że ktoś inny podejmie niezbędne działania;
4. nie lekceważ, nie wykazuj skrajnych reakcji, np. złość, szok, przerażenie itp.;
5. nie wyciągaj pochopnych wniosków, nie spekuluj, nie oskarżaj kogokolwiek, nie wydawaj osądów na temat domniemanego sprawcy;
6. nie próbuj badać ujawnionej sytuacji we własnym zakresie.

ZASADY OGÓLNE WSPÓŁPRACY Z WŁAŚCIWYMI ORGANAMI I INSTYTUCJAMI

Efektywna współpraca interdyscyplinarna w zwalczaniu nadużyć wobec dzieci stanowi istotne narzędzie wspierania krzywdzonych dzieci i doskonalenia metod udzielania pomocy. Odpowiedzialność za ochronę dzieci przed wszelkimi formami nadużyć spoczywa na dorosłych, szczególnie zaś na rodzinie, środowisku sąsiedzkim, pracownikach pomocy społecznej, systemie edukacji i ochrony zdrowia, funkcjonariuszach policji i straży miejskiej, prokuraturze oraz sądownictwie. Skuteczność systemu ochrony dziecka przed krzywdzeniem osiąga się poprzez współdziałanie wszystkich zainteresowanych stron w ramach ich kompetencji.

Polityka Bezpieczeństwa Dzieci Puls Karolina Ślusarska stanowi kompleksowe narzędzie i określa konkretne procedury postępowania w przypadku nadużyć w tańcu, sporcie i poza nimi. Zgłoszenie obaw lub incydentów oraz współpraca z innymi instytucjami umożliwia spojrzenie na sytuację z różnych perspektyw i podjęcie odpowiednich środków prewencyjnych.

Warto podkreślić, że pomoc nie ogranicza się jedynie do zawiadomienia odpowiednich organów. Postępowania sądowe, zarówno karno- jak i cywilnoprawne, mogą skutkować wyrokami sądów dotyczącymi ukarania sprawców oraz uregulowania sytuacji opiekuńczo-wychowawczej dziecka.

Rodzina może być objęta dozorem kuratora, a sprawca przestępstwa przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności małoletniego, np. trener, instruktor czy opiekun, może być poddany sankcjom, takim jak zakaz prowadzenia działalności związanej z wychowaniem czy edukacją małoletnich, a także zakaz kontaktowania się z dziećmi lub przebywania w określonych miejscach.

Rola policji w sytuacji nadużyć wobec dziecka

Zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o policji, jednym z zadań policji jest zapewnienie ochrony życia i zdrowia obywateli poprzez organizowanie działań prewencyjnych mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw, a także współpracę z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi w tym obszarze. Policja ma zobowiązanie do natychmiastowej reakcji w przypadku zagrożenia życia, zdrowia oraz bezpieczeństwa dzieci, a także do ustalania faktów przestępstw wobec nich.

W ramach tych obowiązków, policja podejmuje różne działania, w tym inicjuje procedurę Niebieskiej Karty zgodnie z wytycznymi Rady Ministrów oraz zaleceniami Komendanta Głównego Policji. Dodatkowo, interweniuje w sytuacjach, gdzie występuje realne zagrożenie życia lub zdrowia jednostek, szczególnie w kontekście przemocy w rodzinie.

Rola prokuratury w sytuacji nadużyć wobec dziecka

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie przyznaje prokuraturze istotne zadania, w tym konieczność współpracy z elementami systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Prokurator rejonowy ma możliwość delegowania prokuratora do współpracy z organami administracji samorządowej, uczestnictwa w zespołach interdyscyplinarnych czy udziału w grupach roboczych. Dodatkowo, prokuratura pełni kluczową rolę jako organ prowadzący postępowanie przygotowawcze, czyli fazę postępowania karnego przed przedstawieniem aktu oskarżenia sądowi. Decyzje dotyczące przekazywania niektórych spraw do prowadzenia przez policję są podejmowane przez prokuratora.

Placówki oświatowe w sytuacji nadużyć wobec dziecka

Ustawa o systemie oświaty nakłada na szkołę obowiązek wspierania roli wychowawczej rodziny oraz zapewnienia opieki uczniom, którzy znajdują się w trudnej sytuacji życiowej. W kontekście ochrony dziecka przed krzywdzeniem, rola szkoły odgrywa istotną funkcję. Nauczyciele mają możliwość regularnej obserwacji funkcjonowania ucznia oraz zmian w jego zachowaniu. Pedagog i psycholog szkolny są w stanie zdiagnozować sytuację zarówno w kontekście szkolnym, jak i rodzinny dziecka.

W sytuacji, gdy szkoła uzyskuje informacje o tym, że uczeń poniżej 18 roku życia stał się ofiarą przemocy lub przestępstwa, zobowiązana jest do podjęcia działań zgodnych z przepisami ustawy. Odpowiedzialność w tym zakresie spoczywa na nauczycielach, wychowawcach klas, pedagogach i dyrektorze szkoły. Współpraca tych różnych podmiotów szkolnych umożliwia kompleksową ocenę sytuacji i skuteczne podejmowanie środków mających na celu ochronę ucznia.

Pomoc społeczna w sytuacji nadużyć wobec dziecka

Jednym z ustawowych zadań pomocy społecznej jest opieka nad dzieckiem i rodziną. W zakresie pomocy ustawa nakłada szereg obowiązków na pracowników pomocy społecznej. Powinni oni wspierać rodziny mające trudności w wypełnianiu przez nich zadań np. w formie poradnictwa rodzinnego. Realizując prawo dziecka do ochrony przed poniżającym traktowaniem i karaniem, pracownik pomocy społecznej mający podejrzenie krzywdzenia dziecka przeprowadza m.in. rodzinny wywiad środowiskowy, sporządza notatkę służbową, w razie stwierdzenia przemocy w rodzinie wypełnia formularz „Pomoc społeczna– Niebieska Karta”. Po stwierdzeniu przemocy wobec dziecka składa

wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego i nieletnich lub zawiadamia stosowne organy o możliwości popełnienia przestępstwa.

ZGŁASZANIE NARUSZEŃ I DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Prawny obowiązek powiadomienia o przemocy stosowanej wobec dziecka

1. Zgodnie z postanowieniami Kodeksu postępowania karnego, a mianowicie w art. 304 § 1, każda osoba, która dowiaduje się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, posiada społeczny obowiązek zawiadomienia o tym prokuratora lub policję. Chociaż brak sankcji prawnych za zaniechanie zgłoszenia jest regułą, istnieją wyjątkowe sytuacje przewidziane prawem, co jednak nie zmienia faktu, że dla każdego praworządnego obywatela stanowi to moralny obowiązek.

2. Zapisy Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej precyzują w art. 12 ust. 1, że osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych lub zawodowych nabierają podejrzenia co do popełnienia przestępstwa z użyciem przemocy domowej, są zobowiązane niezwłocznie powiadomić o tym policję lub prokuratora. Natomiast ust. 2 tego artykułu nakłada obowiązek na osoby będące świadkami przemocy domowej, aby również zgłosiły incydent policji, prokuraturze lub innemu podmiotowi działającemu na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.

3. W kontekście ochrony dzieci przed krzywdzeniem, zgodnie z art. 3 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe i społeczne, jak również jednostki zapewniające porządek publiczny, bezpieczeństwo i ochronę zdrowia, powinny współtworzyć system ochrony praw dzieci. Przy wykryciu aktów krzywdzenia dzieci, wszyscy zaangażowani powinni skutecznie podjąć odpowiednie działania.

4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty" oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta", przyjęte na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, określa szczegółowe zasady postępowania wobec przemocy w rodzinie, w tym wobec przemocy wobec dzieci.

5. Schematy postępowania interwencyjnego służb, odpowiedzialnych za ochronę bezpieczeństwa dziecka, wzmacniają gwarancje ochrony praw dzieci. Współpraca policji, służb miejskich, ochrony zdrowia, edukacji i innych placówek służących dzieciom opiera się na wypracowanych schematach działań, mających na celu zapewnienie bezpiecznego rozwoju dziecka.

6. W przypadku, gdy trener, instruktor lub rodzic staje się świadkiem krzywdzenia dziecka lub ma podejrzenia w tej sprawie, zobowiązani są do niezwłocznego powiadomienia pomocy społecznej, policji lub szkoły, aby te instytucje mogły podjąć odpowiednie kroki w ramach swoich obowiązków służbowych. Niezwykle istotne jest utrzymanie czujności, szczególnie gdy dziecko nie jest objęte opieką i wsparciem żadnych instytucji. Składanie zawiadomień, nawet jeśli nie ma zgody rodziców czy opiekunów, uruchamia procedury mające na celu ochronę dziecka, a unikanie zgłoszenia może prowadzić do potencjalnych tragedii.

Osoby i organizacje kontaktowe

1. Koordynator Puls Karolina Ślusarska do spraw bezpieczeństwa dzieci

2. Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka- telefon: 0 800 12 12 12 (numer bezpłatny)

3. Telefon zaufania dla dzieci prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę- telefon: 116 111 (numer bezpłatny).

4. Telefon dla rodziców, nauczycieli i innych profesjonalistów pracujących z dziećmi oferujących poradnictwo prawne i psychologiczne w zakresie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka, a także pomocy psychologicznej dziecku przeżywającemu trudności prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę 800 100 100 (numer bezpłatny)

5. Komitet Ochrony Praw Dziecka- telefon: 22 626 94 19

6. Najbliższy ośrodek pomocy społecznej – Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie we Włocławku - 54 423 23 00

7. Policja – telefon: 997

8. Numer alarmowy: 112

Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka (środowisko wewnętrzne)

1. W przypadku powzięcia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, każdy ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji zarządowi organizacji lub koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci, jeżeli został powołany. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową. Notatka powinna zostać przekazana Koordynatorowi Puls Karolina Ślusarska ds. bezpieczeństwa dzieci.

2. Interwencja prowadzona jest przez koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci we współpracy z zarządem organizacji. Rekomendowane jest wyznaczenie koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci w organizacji. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.

3. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji lub zarządu organizacji, wówczas interwencja prowadzona jest przez Koordynatora Puls Karolina Ślusarska ds. bezpieczeństwa dzieci.

4. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem, o ile ich obecność będzie służyła ochronie najlepszego interesu dziecka.

5. Zarząd organizacji informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

6. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, zarząd organizacji składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym, ewentualnie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej, wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego. Kluczowa jest treść pisma, a nie jego tytuł bądź forma.

7. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez organizację.

8. Wszyscy pracownicy organizacji i inne osoby, które powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

9. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

10. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

Krzywdzenie ze strony pracownika/współpracownika

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracownika/ współpracownika organizacji osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy. O zdarzeniu informuje się Koordynatora Puls Karolina Ślusarska ds. bezpieczeństwa dzieci, który przekazuje organizacji wytyczne i zalecenia.

2. Kierownictwo organizacji przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Kierownictwo organizacji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.

3. Kierownictwo organizacji organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb. Notatka ze spotkania powinna zostać przekazana do Koordynatora Puls Karolina Ślusarska ds. bezpieczeństwa dzieci.

4. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, kierownictwo organizacji składa zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa we właściwej miejscowo jednostce policji lub prokuratury.

5. W przypadku gdy pracownik dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, kierownictwo organizacji powinno zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać pracownika/współpracownika podejrzewanego o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez organizację, lecz przez podmiot trzeci, wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren organizacji, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.

Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w organizacji (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzeniem oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawanym krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji

Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji. Informacje o zdarzeniu przekazuje się Koordynatorowi Puls Karolina Ślusarska ds. bezpieczeństwa dzieci, który przekazuje organizacji wytyczne i zalecenia.

2. Wspólnie z rodzicami/opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

3. Z rodzicami/opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

4. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

5. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.

6. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka (środowisko zewnętrzne)

1. W przypadku powzięcia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub inną osobę, każdy ma obowiązek sporządzenia zawiadomienia i przekazania uzyskanej informacji zarządowi organizacji. Zawiadomienie może mieć formę pisemną lub mailową. Zawiadomienie przekazuje się również Koordynatorowi Puls Karolina Ślusarska ds. bezpieczeństwa dzieci.

2. Interwencja prowadzona jest przez zarząd organizacji, który może wyznaczyć na stałe do tego zadania/zadań inną osobę. Rekomendowane jest wyznaczenie koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci w organizacji. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.

3. W przypadku wyznaczenia innej osoby do prowadzenia interwencji pod pojęciem „zarządu organizacji" należy rozumieć osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji.

4. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.

5. Zarząd organizacji informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja, sąd rodzinno-opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

6. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, zarząd organizacji składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym, ewentualnie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej, wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego. Kluczowa jest treść pisma, a nie jego tytuł bądź forma.

7. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

8. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, którą załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez organizację. Kartę interwencji przekazuje się Koordynatorowi Puls Karolina Ślusarska ds. bezpieczeństwa dzieci.

9. Każdy, kto powziął informacje o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, jest zobowiązany do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

10. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

Krzywdzenie ze strony rodziców/opiekunów bądź przez inne osoby trzecie

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka ze strony rodziców/opiekunów bądź przez osobę trzecią (obcą, bądź spokrewnioną), kierownictwo organizacji przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Kierownictwo organizacji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji (załącznik nr 17). Karta interwencji jest przekazywana Koordynatorowi Puls Karolina Ślusarska ds. bezpieczeństwa dzieci.

2. Kierownictwo organizacji organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo kierownictwo organizacji sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź - w przypadku przemocy i zaniedbania - konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty.

5. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji instytucji, o których mowa w punktach poprzedzających.

PODNOSZENIE ŚWIADOMOŚCI

Posiadanie kompleksowych procedur ochronnych to tylko początek – konieczne jest skuteczne wdrożenie ich jako integralnej części zasad klubu. W celu praktycznego wprowadzenia tych zasad w życie, istotne jest prowadzenie działań informacyjnych dotyczących działań na rzecz ochrony dzieci. To obejmuje organizację szkoleń i warsztatów, aby wszyscy uczestnicy świata tańca byli świadomi środków ochronnych oraz zasad interakcji z dziećmi, zrozumieli ich znaczenie dla klubu i związku.

Komunikacja i podnoszenie świadomości są kluczowe zarówno dla osób pracujących w tańcu i sporcie, takich jak trenerzy, instruktorzy, sędziowie, fizjoterapeuci, jak i dla wolontariuszy oraz dzieci i ich rodziców/opiekunów prawnych. Ważne jest, aby dzieci i rodzice mieli pełną świadomość działań podejmowanych przez Puls Karolina Ślusarska na rzecz ochrony dzieci, co pozwoli im przekonać się, że kwestia ta jest traktowana z należytym poważaniem. Ponadto, dzieci i rodzice powinni znać procedury zgłaszania obaw oraz wiedzieć, kiedy i gdzie zgłaszać ewentualne obawy.

Szkolenia, kursy i warsztaty z zakresu bezpieczeństwa i ochrony dzieci

Szkolenia, kursy i warsztaty z zakresu bezpieczeństwa i ochrony dzieci są kluczowe dla skutecznego wdrożenia Polityki Bezpieczeństwa Dzieci Puls Karolina Ślusarska. Same procedury i środki zapobiegawcze nie wystarczą, dlatego istotne jest, aby osoby zaangażowane w taniec nożną uczestniczyły w regularnych szkoleniach, zarówno przed objęciem funkcji trenera, instruktora lub opiekuna, jak i w trakcie ich pełnienia. Te szkolenia powinny obejmować nie tylko kwestie merytoryczne związane z tańcem, ale również zagadnienia bezpieczeństwa i ochrony dzieci. Przekazywanie wiedzy na temat rozpoznawania nadużyć oraz procedur zgłaszania obaw powinno stanowić integralną część tych szkoleń. W ten sposób można skutecznie osiągnąć cel - zabezpieczenie dzieci i wprowadzenie standardów ochrony dzieci w środowisku tanecznym.

Rekomendowane przykładowe szkolenia:

1. dla trenerów i instruktorów – obejmujące rozpoznawanie oznak znęcania się, sytuacje szczególnego ryzyka dla dzieci w środowisku tanecznym oraz sposoby reagowania na obawy związane z ochroną;

2. dla wszystkich pracowników i wolontariuszy – sytuacje szczególnego ryzyka dla dzieci zaangażowanych w taniec i sport oraz sposoby zgłaszania problemów związanych z ochroną;

3. dla koordynatorów ds. bezpieczeństwa dzieci – przypadki, w których konieczne jest skierowanie sprawy do zewnętrznych organizacji zajmujących się ochroną dzieci, takich jak służby socjalne lub policja, jak poradzić sobie z sytuacją, gdy dzieci ujawnią, że zostały wykorzystane;

4. dla dzieci i rodziców - sytuacje szczególnego ryzyka dla dzieci zaangażowanych w taniec i sport oraz sposoby zgłaszania problemów związanych z ochroną.

Przykładowe tematy z zakresu bezpieczeństwa dzieci:

Tematy szkoleń, prezentacji, dedykowanych materiałów szkoleniowych i dla kadr:

1. indywidualizacja treningu;

2. psychologiczne aspekty treningu dla dzieci;

3. komunikacja na linii trener/instruktor-dziecko; trener/instruktor-rodzic;

4. sport taneczny bez dyskryminacji/faworyzacji; 5. nadużycia wobec dzieci trenujących sport taneczny

Proponowane wytyczne w sprawie szkolenia kadry:

1. przed rozpoczęciem jednorazowego projektu w zakresie prowadzenia zajęć z dziećmi, zalecane jest zawsze wstępne szkolenie;

2. dla kadr zalecane są cykliczne szkolenia, w tym z zakresu bezpieczeństwa dzieci.

MONITORING I OCENA PROCESU, PROCEDUR I WYTYCZNYCH

Podjęcie najstaranniejszych działań zapobiegawczych nie gwarantuje pełnej eliminacji wszystkich incydentów czy zdarzeń. Dlatego istotne jest nie tylko staranne działanie, ale także systematyczne wyciąganie wniosków z zgłaszanych problemów oraz reagowanie na zmiany w środowisku tanecznym. W tym kontekście Polityka Bezpieczeństwa Dzieci Puls Karolina Ślusarska obejmuje zestaw rekomendowanych narzędzi, które służą analizie wprowadzonych środków, procedur, praktyk ochronnych i standardów.

Aby mierzyć poziom efektywności wprowadzonych regulacji, zaleca się regularne wewnętrzne monitorowanie, które powinno być przeprowadzane przez każdy podmiot lub organizatora aktywności dzieci w sporcie tanecznym. W trakcie tego procesu, jednostki treningowe są obserwowane, a następnie wspólnie omawiane są aspekty wymagające poprawy lub będące wzorcowe. Ponadto, wewnętrzne monitorowanie może obejmować przegląd dokumentacji, takiej jak rejestr incydentów i formularze samooceny. Wyniki takiego monitoringu pozwalają na zdiagnozowanie obszarów wymagających poprawy lub dalszego rozwoju.

W kontekście bezpieczeństwa dzieci, kluczową rolę odgrywają trenerzy, instruktorzy, nauczyciele, opiekunowie, wolontariusze, rodzice i nawet kierowcy podczas wyjazdów na turnieje lub obozy taneczne. W związku z tym, od osób mających bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo dzieci wymaga się specyficznych umiejętności. Samo uczestnictwo w szkoleniach nie wystarcza, aby przekształcić zdobytą wiedzę w praktykę. Dlatego ważne jest mieć wyznaczonego koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci. Koordynator, poprzez wsparcie trenerów/instruktorów i regularne weryfikacje jednostek treningowych, może przekazywać wskazówki dotyczące ulepszeń z zakresu ochrony bezpieczeństwa dzieci. Osoba pełniąca funkcję koordynatora powinna dzielić się doświadczeniem i przekazywać zdobytą wiedzę kadrze trenerskiej, cechując się otwartością, innowacyjnością, umiejętnościami obserwacji i przekazywania wiedzy.

ZAŁĄCZNIK NR 1. DEFINICJE

1 / Puls Karolina Ślusarska oznacza Puls Karolina Ślusarska ;

2 / „dziecko” oznacza każdą osobę w wieku poniżej 18 lat;

3 / „bezpieczeństwo dzieci” oznacza działania podejmowane w celu zapewnienia, że wszystkie dzieci są bezpieczne od krzywdy i nadużyć, gdy są zaangażowane w sport taneczny. Oznacza to proaktywne robienie wszystkiego, co możliwe w celu zminimalizowania ryzyka i zapobiegania nadużyciom wobec dzieci;

4 / „trener/instruktor” oznacza osobę prowadzącą praktyczne lub teoretyczne, zorganizowane, grupowe lub indywidualne zajęcia w zakresie sportu w związku lub klubie sportowym, podczas wyjazdu, obozu treningowego lub jakiegokolwiek zorganizowanego wydarzenia sportowego;

5 / „tancerz” oznacza każdą osobę fizyczną uprawiającą sport taneczny

6 / „opiekun” oznacza każdą osobę dorosłą, która towarzyszy dzieciom podczas każdej aktywności sportowej, w tym podczas treningu, szkolenia wyjazdowego lub obozu tanecznego, która bierze na siebie odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa i realizację celów planowanego wydarzenia;

7 / „nauczyciel” oznacza każdego pracownika pedagogicznego szkoły;

8 / „rodzic” oznacza także opiekuna prawnego dziecka oraz osobę lub podmiot sprawujący pieczę zastępczą nad dzieckiem;

9 / „wolontariusz” oznacza osobę fizyczną, która ochotniczo i bez wynagrodzenia uczestniczy w programie wolontariatu podmiotu tanecznego;

10 / „sport” oznacza wszelkie formy aktywności fizycznej, których celem jest wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej i psychicznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników sportowych na wszelkich poziomach zaawansowania i umiejętności;

11 / „dane osobowe” oznaczają pojedyncze informacje lub zbiory danych o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej. Dziecko można zidentyfikować na podstawie danych takich jak: imię i nazwisko, numer legitymacji członkowskiej, jednego lub kilku szczególnych czynników określających fizyczną, ekonomiczną lub społeczną tożsamość dziecka;

12 / „ochrona danych osobowych” oznacza zabezpieczenie tych danych przed ich utratą, wyciekiem lub niepowołanym dostępem przez podmioty, które nimi dysponują, tj. najczęściej trenerów, instruktorów, kluby, związki wojewódzkie lub inne organizacje. Ochrona polega także na niedopuszczeniu do sytuacji, aby te dane były przetwarzane przez osoby niemające do tego upoważnienia;

13 / „nadużycie wobec dziecka” oznacza każde działanie wobec dziecka prowadzące do fizycznej lub emocjonalnej krzywdy, w tym niegodziwego traktowania, przemocy, wykorzystywania, a także każde zaniechanie prowadzące do zaniedbania lub braku reakcji na podstawowe potrzeby dziecka. Działanie lub zaniechanie, które krzywdzi dziecko (innymi słowy, dana osoba może znęcać się nad dzieckiem bezpośrednio, lub może być pośrednio odpowiedzialna za znęcanie się, ponieważ nie zapobiegła skrzywdzeniu dziecka przez inną osobę). Może mieć miejsce osobiście lub online. Chociaż zazwyczaj kojarzy się z dorosłym maltretującym dziecko, dzieci mogą również krzywdzić inne dzieci, zwłaszcza w odniesieniu do znęcania się;

14 / „ochrona dzieci” oznacza działania podjęte w odpowiedzi na konkretne sygnały dotyczące dziecka lub dzieci, które mogą doznawać krzywdy lub są wykorzystywane. Ochrona dzieci jest zasadniczą częścią bezpieczeństwa dzieci i wymaga skierowania sprawy do wyspecjalizowanych służb ochrony dzieci, organów ścigania i lokalnych organizacji eksperckich, które są przeszkolone w zakresie doradztwa i ochrony dzieci;

15 / „stereotyp” oznacza uproszczoną opinię, myśl o innej osobie jako przedstawicielu grupy społecznej, opartą o wyobrażenie rozpowszechnione społecznie i przekazywane nawzajem;

16 / „uprzedzenie” oznacza uczucie wobec osoby jako reprezentanta poszczególnej grupy, niezależnie od tego, jak się ta osoba zachowuje;

17 /„dyskryminacja” oznacza zachowanie wobec osoby, oparte o stereotypy i uprzedzenia, jakie wobec niej mamy;

18 / „przemoc fizyczna” oznacza celowe fizyczne krzywdzenie dziecka i obejmuje wszelkie zachowania, w których użyta jest siła fizyczna i ma na celu spowodowanie pewnego stopnia bólu lub dyskomfortu, nawet niewielkiego. Obejmuje ono głównie bicie ręką lub narzędziem, ale może też polegać na przykład na uderzaniu, kopaniu, potrząsaniu, rzucaniu, drapaniu, szczypaniu, gryzieniu, przypaleniu lub łamaniu kości. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne;

19 /„zaniedbanie” oznacza brak zapewnienia dziecku podstawowych potrzeb dziecka, gdy osoby odpowiedzialne mają środki, wiedzę i dostęp do usług, aby to zrobić. Dotyczy to m.in. jedzenia, ubrania, higieny, nadzoru lub schronienia, co może skutkować poważnym uszczerbkiem na zdrowiu lub rozwoju dziecka. Obejmuje ono również brak ochrony dziecka przed narażeniem na niebezpieczeństwo;

20 /„przemoc seksualna” lub „wykorzystywanie seksualne” oznacza angażowanie dziecka w aktywność seksualną przez osobę dorosłą, np. trenera, instruktora, opiekuna lub rodzica. Obejmuje zachowania fizyczne, np. dotykanie dziecka, jak i bez kontaktu fizycznego, np. podglądanie lub słowna agresja. Obejmuje także kontakty seksualne między znacznie starszym dzieckiem a młodszym dzieckiem lub jeśli jedna osoba obezwładnia inną niezależnie od wieku Wykorzystywanie seksualne nie musi wiązać się z kontaktem; jest nim również np. angażowanie dzieci w tworzenie obrazów seksualnych, zmuszanie dzieci do oglądania obrazów o charakterze seksualnym lub oglądanie czynności seksualnych, zachęcanie dzieci do zachowania w sposób nieodpowiedni pod względem seksualnym lub uwodzenie dziecka w celu przygotowania go do wykorzystania poprzez zdobycie jego zaufania (w tym za pośrednictwem mediów społecznościowych). W większości przypadków sprawcą jest osoba, którą dziecko zna i której ufa, a do wykorzystania seksualnego dochodzi często

w odosobnionych, indywidualnych sytuacjach. Molestowanie seksualne obejmuje nieakceptowalne i niepożądane zachowania i praktyki o charakterze seksualnym, które mogą obejmować, ale nie stanowią katalogu zamkniętego, sugestie lub żądania o charakterze seksualnym, prośby o przysługi seksualne i seksualne, werbalne lub fizyczne zachowania lub gesty, które są lub mogą być racjonalnie postrzegane jako obraźliwe lub upokarzające;

21 /„przemoc emocjonalna” oznacza każdy akt powodujący naruszenie godności osobistej dziecka, ukierunkowany na wyrządzenie krzywdy, tj. poniżanie, krytykowanie, upokarzanie lub ośmieszanie dziecka, brak odpowiedniego wsparcia i uwagi, powodujące obniżenie jego poczucia wartości. Przemoc emocjonalna to uporczywe emocjonalne maltretowanie dziecka. Jest nazywane również czasami psychologicznym i może mieć poważne i trwałe negatywne skutki dla rozwoju emocjonalnego dziecka. Przemoc emocjonalna może polegać na celowym mówieniu dziecku, że jest bezwartościowe,

niekochane i nieodpowiednie. Może obejmować nie dawanie dziecku możliwości wyrażania swoich poglądów, celowe uciszanie go lub "wyśmiewanie" tego, co mówi lub jak się lub jak się komunikuje. Przemoc emocjonalna często występuje jako wzorzec celowego, długotrwałego, powtarzającego się nie fizycznego zachowania w ramach relacji zróżnicowanych pod względem władzy. Przemoc emocjonalna może obejmować zastraszanie - w tym zastraszanie w Internecie poprzez sieci społecznościowe, gry online lub telefony komórkowe - również przez rówieśników dziecka;

22 /„mobbing (lub cyberprzemoc, jeśli jest prowadzona online)" to niechciane, powtarzające się i celowe, agresywne zachowanie, zazwyczaj wśród rówieśników i może wiązać się z rzeczywistą lub postrzeganą nierównowagą sił. Może obejmować działania takie jak groźby, rozpowszechniane plotki lub kłamstwa, atakowanie kogoś fizycznie lub werbalnie oraz celowe wykluczanie kogoś;

23 /„Rejestr Sprawców Przestępstw na tle seksualnym" lub „RSPTS" obejmuje rejestr publiczny, rejestr z dostępem ograniczonym i rejestr osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie do rejestru;

24 / „bezpieczna rekrutacja kadr" oznacza rekomendowaną ścieżkę rekrutacji osoby aplikującej na stanowisko związane z aktywnością dzieci, składającą się z 3 etapów mających na celu zmniejszenie prawdopodobieństwa zatrudnienia niewłaściwej osoby. Obejmuje ona m.in. formularz samooceny kandydata do pracy z dziećmi, pytania podczas rozmowy kwalifikacyjnej dotyczące bezpieczeństwa dzieci oraz prawną weryfikację osoby w Krajowym Rejestrze Karnym („KRK") oraz Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle seksualnym („RSPTS");

25 /„kodeks postępowania" oznacza wspólny zestaw uzgodnionych i akceptowalnych zachowań, które pomagają tworzyć i utrzymywać pozytywne, przyjazne i bezpieczne środowisko dla dzieci. PBD Puls Karolina Ślusarska zawiera Kodeksy: postępowania dla trenerów, instruktorów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi, Kodeks postępowania dla rodziców/opiekunów prawnych, Kodeks postępowania dla opiekunów podczas wyjazdów lub obozów tanecznych, Kodeks postępowania dla dzieci, zasady korzystania z szatni i łazienek zapewniające prywatność i bezpieczeństwo, zasady związane z bezpieczeństwem dzieci podczas aktywności sportowych lub obozów tanecznych, w tym z zapewnieniem noclegu, zasady bezpieczeństwa online;

26 /„bezpieczeństwo online" oznacza rekomendowane wdrożenie ogólnych zasad prewencyjnych, wobec zagrożeń związanych z aktywnością online, m.in. ochrony prywatności i danych osobowych;

27 /„podnoszenie świadomości" oznacza informowanie o działaniach mających za zadanie ochronę dzieci w celu wprowadzenia reguł i procedur ochronnych w życie. Do podnoszenia świadomości należy korzystać z takich narzędzi jak: szkolenia, kursy, warsztaty z zakresu bezpieczeństwa i ochrony dzieci, prezentacje, ulotki informacyjne, broszury, dedykowane materiały szkoleniowe i manuale;

28 / „system ochrony dziecka" oznacza działania związków wojewódzkich, klubów i osób fizycznych pracujących z dziećmi przy współpracy z organizacjami działającymi na podstawie obowiązujących przepisów prawa w sferze ochrony dzieci przed różnymi formami krzywdzenia i zaniedbywania;

29 /„koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci" oznacza osobę powołaną w organizacji i odpowiedzialną w niej za bezpieczeństwo dzieci. Zadaniem jej jest m.in. udzielanie informacji, doradztwa, wsparcia we wdrażaniu PBD Puls Karolina Ślusarska i powiązanych z nim procedur, w tym prawidłowego reagowania na incydenty;

30 /„podmioty związane z ochroną dzieci” oznaczają organy, instytucje i organizacje, na których ciąży prawny obowiązek ochrony dzieci przed wszelkimi nadużyciami. Obejmuje m.in. policję, prokuraturę, rzecznika praw dziecka, szkołę, pomoc społeczną;

31 /„złe praktyki” – oznacza sytuacje, kiedy potrzeby dzieci nie są traktowane priorytetowo, co powoduje, że ich dobro i bezpieczeństwo jest zagrożone. Ilekroć w niniejszym dokumencie jest mowa o stanowisku czy roli w sporcie tanecznym (trener, instruktor, zawodnik, pracownik czy opiekun) w męskiej formie, tyczy się to obu płci.

Wniosek o wgląd w sytuację dziecka / rodziny

……..

miejscowość, data

Sąd Rejonowy

w .....

Wydział Rodzinny i Nieletnich

Wnioskodawca: Imię i nazwisko lub nazwa instytucji

reprezentowana przez: …… adres do

korespondencji: ……

Uczestnicy postępowania: .....

(imiona i nazwiska rodziców)

ul.....

(adres zamieszkania) rodzice

małoletniego: ……

(imię i nazwisko dziecka, data urodzenia)

Wniosek o wgląd w sytuację dziecka

Niniejszym wnoszę o wgląd w sytuację małoletniego ..... (imię i nazwisko dziecka, data urodzenia) i wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

Uzasadnienie

……
……
……
……
……
……
……
……

Opis sytuacji zagrożenia dobra dziecka……

Mając powyższe fakty na uwadze można przypuszczać, że dobro małoletniego (imię, nazwisko dziecka) jest zagrożone a rodzice nie wykonują właściwie władzy rodzicielskiej. Dlatego wniosek o wgląd w sytuację rodzinną małoletniej/ małoletniego i ewentualne wsparcie rodziców jest uzasadniony.

……

podpis składającego wniosek

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

…….....

miejscowość, data

Prokuratura Rejonowa w ……

Zawiadamiający: ……

reprezentowana przez: …….

adres do korespondencji: ……

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

Niniejszym składam zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa …….. na szkodę małoletniego …… (imię i nazwisko, data urodzenia) przez …… (imię i nazwisko domniemanego sprawcy).

Uzasadnienie

W trakcie wykonywania przez …… (imię i nazwisko pracownika/wolontariusza) czynności służbowych - wobec małoletniej/ małoletniego ..... imię i nazwisko), dziecko ujawniło niepokojące treści dotyczące relacji z …….

Dalszy opis podejrzenia popełnienia przestępstwa

……..

..

……

….

……

……

……

……

.

Mając na uwadze powyższe informacje, a także dobro i bezpieczeństwo małoletniej / małoletniego, wnoszę o wszczęcie postępowania w tej sprawie.

Osobą mogącą udzielić więcej informacji jest ..... (imię, nazwisko, telefon, adres do korespondencji).

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przesyłać pod adresem korespondencyjnym, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

……..

podpis osoby upoważnionej